

บทที่ 1

@Club หวังใจกลางเมือง

"ไอ้เลว ปล่อยฉันทนะ!! "

"ฉันทเคยปล่อยเธอหลุดมือไปแล้วครั้งหนึ่ง ครั้งนี้ฉันทจะไม่พลาดอีก
ต่อให้ต้องขังหรือล่ามเธอไว้ ฉันทก็จะทำ"

บาสเตียนฉกริมฝีปากหนาหลงกระแทกกลีบปากบางระคนกระหาย

"อือออ ... ยะ หยุตนะ!! " ร่างกายไม่รักดีกลับตอบสนองเขาทุก
สัมผัส ที่เขาปรนเปรอ

"ยะ บาสเตียน ปล่อยเค้กนะ!! "

หญิงสาวพยายามติดดินเพื่อให้หลุดออกจากพันธนาการของเขาชายหนุ่มที่
เคยเป็นคู่กัดกับเธอเมื่อสมัยที่เธอเรียนอยู่ปี 1 และเขาเป็นรุ่นพี่อยู่ปี 4

"หิ ... ดิ้นสิ ดิ้นเยอะๆ ฉันทชอบ"

"โอ ไอ้บ้ากาม ไอ้โรคจิต นายมาทำแบบนี้กับฉันทะ ..."

กลีบปากล่างของเธอถูกชายหนุ่มลูกรังตามแบบฉบับชาวยุโรป
ชื่อ**บาสเตียน** ฉกฉวยลงมาประกบจูบอย่างอุกอาจ กลางคลับตั้งแต่ทว่า
กลับไม่มีใครช่วยเธอได้ เพราะเขาคือ บาสเตียน เจ้าพ่อนักธุรกิจใหญ่ และ
เป็นผู้มีอิทธิพล

"อืม...." บาสเตียน เผลอครางในลำคอด้วยความพึงพอใจ โพรง
ปากสาวเจ้าช่างหอมหวานไม่เคยเปลี่ยนแปลง

"ไอ้บ้า ไอ้โหรคจิ ..."

"ดำฉันอีกที ฉันล่อเธอตรงนี้นั่น!! "

"..."

เงิบตีกว่า ไม่อยากเสวนาด้วย เกิดเขาทำขึ้นมาจริงๆ ฉันต้องหาปั๊มาคลุมหัวแน่

[เคັก]

ไอ้บาสเตียน ไอ้บ้า แกขโมยจูบแรกของฉันตอนอยู่ปี 1 แล้วตอนนี้ยังมาทำรุ่มร่ามกับฉันอีก ฉันทำเวรทำกรรมอะไรไว้ถึงต้องมาเจอคนอย่างแกด้วย ฉันเกลียดแก เกลียดๆๆๆ เกลียดเข้าไส้ เข้ากระดูกดำ

[บาสเตียน]

ต้องขอบคุณวันรับน้องจริงๆ ที่ให้ผมได้เป็นบัดดี้กับเธอ ถึงแม้เธอจะเกลียดผมเพราะความผิดพลาดในเกม ทำให้เราได้จูบกันโดยไม่ตั้งใจ เธอทำให้หัวใจของผมเต้นแรง เธอเป็นผู้หญิงคนแรกที่ทำให้ผมสนใจ และจะเป็นผู้หญิงคนสุดท้ายเช่นกัน

"เงิบได้แล้วเธอ" สายตาเจ้าเล่ห์ยกยิ้มมุมปาก ก่อนจะโน้มใบหน้าหล่อเหลาเข้าใกล้สาวน้อยจนลมหายใจของเขา และเธอเป่ารดใส่กันจนสังเกตได้

"เธอมาทำอะไรที่นี่"

"ฉันจะมาทำอะไร มันเกี่ยวอะไรกับนายไม่ทราบ"

"ถ้าเธอทำให้ฉันโมโห ฉันจะฉีกเสื้อผ้าเธอให้เป็นชิ้นๆ ตรงนี้"

น้ำเสียงของเขากดต่ำลง บ่งบอกถึงความไม่พอใจ

กาย มือขวาของ CEO หนุ่ม รีบเดินออกมาจากห้อง VIP ของคลับ ตรงไปยังห้างสรรพสินค้า เพื่อเตรียมซื้อชุดให้อานาคตนายหญิง เพราะดูท่าแล้ววันนี้ มีฉีกกระชากแน่นอน

พลู มือซ้ายของ CEO หนุ่ม ค่อยๆ เดินออกมาจากห้อง VIP และเฝ้ารักษาการอยู่น้าห้อง ถ้าอานาคตนายหญิงของเขา ยังดื้อแบบนี้ ไม่ต้องพูดถึงเลยอะไรจะเกิดขึ้น

"ฉันให้อาสาเธอตอบฉัน เธอมาทำอะไรที่นี่!!"

น้ำเสียงดุตัน ท่าทางขึงขัง เปล่งออกมาจากสายตาเย็นชาดูน่าแข็งขี้โลก

"อะ ฉันมาเที่ยว"

"คนเดียวเหรอ"

"มากับเพื่อน"

"เพื่อน? " บาสเตียนมองออกไปยังนอกระงกห้อง VIP

"กลับไปหมดแล้ว"

"แล้วทำไมเธอยังอยู่" หึยยยยย อิตานี่นิ ถ้ามอย่างกับเป็น

ผู้ปกครอง

"ถามอะไรมากมาย พ่อกับแม่ฉันยังไม่เห็นต้องถามอะไรขนาดนี้

น่ารำคาญ!! "

คนตัวเล็กหันไปแหวใส่คนตัวโตอย่างลึมตัว ก่อนจะยกมือน้อยขึ้นมาปิดปากตัวเอง

"เหอะ. ฉันไม่ใช่พ่อเธอหรอก"

" ... "

"แต่ฉันกำลังจะเป็นพ่อเธอในอีกไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้า"

เพียะ!!!

ใบหน้าหล่อเหลาหันไปตามแรงตบของหญิงสาว

"อย่ามาพูดจาหมาๆ ใส่ฉันต่อให้ผู้ชายในโลกเหลือแค่คนเดียว
ฉันก็ไม่เอาทำพ่อเธอซะ"

พูดจบพลาตงสะบัดก้นเดินผ่านหน้าร่างกำยำ แต่!! เธอเดินไปได้
เพียงแค่ 3-4 ก้าวเท่านั้น

พรีบ!!!!

"อ้ายยยยย ... ปล่อยฉันนะ ไอ้บ้า ไอ้โรคจิต"

บาสเตียน ดึงแขนเธอไว้ก่อนจะกระชากกลับมา ทำให้เธอเซลดรา ใบหน้า
ปะทะกับแผงอกแกร่ง

"อย่า - ทำ - ทาย - ฉัน"

พูดจบพลาตงโยนตัวเธอลงไปที่โซฟา ร่างกำยำฉีกกระชากชุดเดรส
สายเดี่ยวสีดำของเธอจนขาดวิน ดึงบราเซียร์ขึ้นไว้บนเนินอก ก่อนฉกริม
ฝีปากลงบนยอดปทุมอันอย่างมูมมาม

"ปล่อยฉันนะ!! ปล่อย"

เสียงอ้อนวอนของเธอไม่ดังพอหรือ ทำไมเขาถึงยังดูดคุนหน้าอก
ของเธออย่างตะกละตะกลามไม่สนใจอะไรทั้งนั้นมือนำไ้ลู่ไปทั่วทั้ง

ร่างกายของเธอ ที่นอนดิ้นพร่านอยู่ใต้ร่างของเขา จับกระโปรงชุดเดรสสลก
ขึ้น กระซอกแพนตี้ตัวน้อยของเธอออกอย่าไม่ปราณี

"ยะ. อย่างะ ยะ อย่าง่านะ ฮือออ"

น้ำตาลร่วงหล่นอาบสองแก้มใส นิ้วเรียวยาวของมือหนายังคงไม่
หยุดการกระทำ เขาใช้นิ้วหยอกเข้ากับกลีบดอกไม้งามที่ไม่เคยมีชายใดได้
รูล้ำ

"ฉันเคยบอกเธอแล้ว อย่าทำหายฉัน"

บทที่ 2

"ฉันเคยบอกเธอแล้ว อย่าทำหายฉัน"

ริมฝีปากหน้าก้มลงดูตุณยอดปทุมถันอย่างมูมมาม ขณะที่ปลายนิ้วเรียวยาวราวผู้หญิงเขี่ยขี้ตังเสียวของสาวเจ้า

"อ๊าา~ ปล่อยฉันนะ ไ้บาสเตียน ไ้บ้า อ๊าา~" สิ่งที่บาสเตียนทำสร้างความกระสันให้เธอไม่น้อย

ร่างกายไม่รักตีกกลับตบสนองเขาด้วยการผลิตน้ำหล่อลื่นออกมาเป็นจำนวนมาก ปลายยอดปทุมถันแข็งตั้งเป็นไต

"และขนาดนี้ แน่ใจหรือว่าจะให้ฉันปล่อย"

สีหน้าหญิงสาวค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสีแดงระเรื่อเธอหลบหายใจหนักๆ ราวกับวิ่งระยะไกลมา

"แอ่กๆ ปะ ปล่อยแค่นี้" บาสเตียนยกยืมเจ้าเล่ห์

"ฉันปล่อยแน่ แต่ปล่อยในนะ" บาสเตียนสอดนิ้วเข้าร่องสวาทของหญิงสาว ดันเข้า ดันออก ถึ่ๆ ภายในร่องสวาทตอด้รัดนิ้วถึ่ๆ

"บาสเตียน อ๊า~ บาสเตียน"

บาสเตียนคันหัวเราะในลำคอ

"ฉันไม่ให้เธอเสียความบริสุทธิ์เพราะนี้ว่หรงกนะ"

"อ๊า~ บาสเตียน ฉะ ฉันไม่ไหวแล้ว"

ภายในช่องทางรักตอด้ถึ่ๆ ชายหนุ่มรับรู้ได้ถึงการเกร็งกระตุกของหญิงสาว เขาเร่งอัตราความเร็ว อัดกระแทกนิ้วลงไปทีร่องสวาทถึ่ๆ

ปากดูคุณใช้ปลายลิ้นหยอกเย้ายอดปทุมกันน้ำลายใสไหลเปื้อนยอดดอก
ของหญิงสาว

"อืออ~"

บาสเตียนเปลอครางในลำคอ การที่ได้สัมผัสเธอทำให้เขามีความ
ต้องการมากขึ้น

"ละ ฉันทไมไหวแล้ว บาสเตียน"

ร้องหญิงสาวตอดนิ้วเรียวถี่ๆ ร่างกายเกร็งกระตุก ก่อนเธอจะส่ง
เสียงครางในห้วงอารมณ์สุดท้าย

"อ้ายยยยยยยยย"

ชายหนุ่มรีบปลดปล่อยอารมณ์ส่วนล่างของตัวเองออก กำซักรุดลำเอ็น
ใหญ่ สองสามครั้ง จ่อปากทางร่องสวาทของหญิงสาว

"ไอ้โรคจิต ปล่อยฉันทนะ" ส่วนหัวของลำเอ็นถูไถ่กลีบดอกไม้งามจน
ความเปียกและชโลมปลายหัวเห็ดจนมันวาว

ก๊อก! ก๊อก!

"ขออนุญาตครับนาย" บาสเตียนจี๋ปากหงุดหงิด

"มีอะไร" เขาตะโกนตอบขณะที่มือหนายังคงใช้ปลายหัวเห็ดกดเข้า
ร่องสวาทซ้ำๆ แล้วถอนออก สร้างความเสียวซ่าให้หญิงสาว

"หุ้นส่วนชาวญี่ปุ่นที่นัดไว้จะมาถึงในอีกสิบนาทีครับนาย เสื้อผ้า
ของคุณผู้หญิงผมจัดการให้แล้วครับ" บาสเตียนแสดงอาการหงุดหงิด
ออกมาอย่างเห็นได้ชัด ก่อนฉุดกระซางท่อนแขนเล็กขึ้นมา

"รอดไปนะ"

เพี้ยะ!!!!!!

ใบหน้าคมคายหันไปตามแรงตบอย่างไม่สบอารมณ์

"คิดดีแล้วหรือที่ทำกับฉันแบบนี้"

"ฉันทำกับนายแบบไม่ต้องคิดเลยละ ไอ้ชาติหมา!!! "

"เราได้เจอกันอีกแน่"

แค่รีบลุกขึ้นก้าวขาเดินไปเปิดประตู ขณะที่ร่างกายของเธอ มี
เพียงแค่เสื้อสูทของบาสเตียนคลุมไว้

"ไหนชุดฉันละ!!! "

ต่างฝ่ายต่างจัดการเสื้อผ้าของตัวเอง เค้กก้าวเท้าเดินไปเปิดประตู
หัมป์!!

ท่อนแขนแกร่งทอดตัวรัดรอบเอวบางเอาไว้ ก่อนกระชิบข้างหู
เธอ

"ฉันจองเธอไว้แล้วนะ อย่าคิดหนีละ"

ปึก!!!!

เพี้ยะ!!!

หญิงสาวกระทีบสั่นเท้าลงไปเต็มแรง ก่อนหันมาตบหน้าชายหนุ่ม
อย่างแรง ก่อนตะโกนลั่น

"กรวดน้ำว่าฉันไปเลย อย่าได้พบได้เจอกันอีกเลย ไอ้โรคจิต"

บาสเตียนยกยิ้มมุมปากก่อนใช้หัวนิ้วมือลูบกลับปากล่างของ
ตัวเอง มองตามหญิงสาวจนลับสายตา

@คอนโดเค็ก

"บ้าเอ๊ย ซวยจริงๆ ดันเจอไอ้บ้านั้น แม่ลวนลามฉันไม่เลิก" เธอ
บ่นพึมพำอย่างหัวเสีย ก่อนถอดรองเท้าส้นสูงวางไว้ในตู้รองเท้าหน้าห้อง
แล้วหย่อนสะโพกลงบนโซฟา

ครี๊ด! ครี๊ด! ครี๊ด!

"หายหัวไปไหนมายะ"

(เค็กอยู่ไหนอะ นิ่วไปเข้าห้องน้ำมา กลับมาก็ไม่เจอแล้ว)

"ฉันอยู่บ้านแล้ว"

(อ้าวเธอ โอเคๆ จั๊นนีววงละนะ)

ไปเข้าห้องน้ำหรือไปสร้างห้องน้ำ นานขนาดให้ฉันถูกผู้ชายโรคจิต
ลวนลามได้ขนาดนี้ ยิ่งคิดยิ่งหงุดหงิด ไปอาบน้ำดีกว่า

@เค ทราเวล (บริษัทท่องเที่ยวของเค็ก)

หญิงสาวก้าวลงจากรถหรู ตามด้วยลูกน้องอีก สี่คนเดินเข้ามาใน
บริษัท ที่ตัวเองต้องดูแลต่อจากพ่อแม่ ส่วนพ่อแม่ล่ะนะเธอ ตอนนี้บินไปเปิด
ธุรกิจรีสอร์ตที่สวิตเรียบริ้อยแล้ว

"สวัสดีค่ะคุณเค็ก" เลขาน้ำห้องของเธอกล่าวต้อนรับประธานคน
ใหม่

"สวัสดีค่ะคุณเลขา เค็กขอตารางงานของวันนี้หน่อยค่ะ"

สุดาเลขาน้ำห้องของเค็กน้อมรับคำสั่งแรกของประธานคนใหม่
ก่อนเดินออกไป

"คุณเคັกคะ เดี่ยวบ่ายโมงมีประชุมกับผู้ถือหุ้นรายใหญ่นะคะ ส่วนวันนี้ก็ไม่มีอะไรแล้วค่ะ"

"โอเคค่ะ งั้นเคັกขอดูกราฟผลกำไร ขอดูรายชื่อบริษัทในเครือ และแผนการตลาดของบริษัทเราย้อนหลังสองปี จนถึงปีปัจจุบันด้วยนะคะ"

"ได้ค่ะ" สุตาได้รับคำสั่งประธานเคັกก่อนเดินออกไป เคັกเปิดคอมพิวเตอร์เช็คเมลไปเรื่อย

อเทียง

แกรก~

เสียงเปิดประตูโดยไม่เคาะก่อน ทำให้เคັกที่หมกมุ่นอยู่กับเอกสารเงยหน้าขึ้นมามองผู้มาใหม่

"นะ นาย มาทำไม!!! "

"ทำไมพูดกับสามมือนี้อย่างนี้เล่า"

"สะ สามี อะไร ออกไปนะ!! "

บาสเตียน ย่างสามชুমเดินเข้าหาสาวน้อยตรงหน้า ก่อนหย่อนสะโพกลงขอบโตะทำงาน ดึงท่อนแขนเล็กของหญิงสาวเข้ามา ทำให้เธอเซถลาเขาไปหา สองแขนแกร่งยกตัวเธอเข้ามาแทรกกลางหว่างขา

"เข้าแค่นี้ก็เรียกผัวได้แล้วละ"

น้ำเสียงแหบพร่าของชายหนุ่มทำให้ไรชนทุกสัดส่วนของคนตัวเล็กตั้งชัน

"ไอ ไอ้โรจิต"

สองมือหนาประคองเอวคอดของหญิงสาว ทำให้ฝ่ามือสัมผัสกับ
 บั้นท้ายของเธอเบาๆ

"แต่คำเดิมๆ ไม่เบื่อบ้างเหรอ มีคำใหม่ๆ บ้างไหม"

บาสเตียนพูดจาขี้ยวนกวนหญิงสาวตรงหน้า

"ไอ้ อึบ!! "

บาสเตียนฉกริมีปากหน้ากระแทกกับริมฝีปากบางอย่างมูมาม
 ดันลิ้นร้อนขึ้นเข้าความหาความหวานในโพรงปาก ยกมือหนึ่งข้างลาก
 ขึ้นมาประคองคอกของหญิงสาว ส่วนอีกข้างก็บีบคลึงกันกลมกลึง

"ไอ้ชั่ว!!"

ทันทีที่ปากเป็นอิสระ หญิงสาวก็สาดคำคำเข้าหาเขาทันที

"หิ.." บาสเตียนเค้นหัวเราะในลำคอ

"หวานตินะ" เขาใช้ลิ้นเลียกลีบปากล่างของตัวเอง

"ฉันทิวแล้ว ไปกินข้าวกัน" พูดจบพรางกระซอกแขนหญิงสาวให้
 ตามออกไปทันทีหญิงสาวขึ้นตัวไว้

"ฉันไม่ไปกับแกหรอก ไอ้บ้ากาม ปล่อยฉัน" ทุกอย่างหยุดชะงัก

"งั้นเธอต้องเลือกแล้วละว่าจะเดินออกไปกับฉันดีๆ หรือจะให้ฉัน
 อุ้มเธอออกไป"

บทที่ 3

"ฉันจะต้องเลือกแล้วละว่าจะเดินออกไปกับฉันดีๆ หรือจะให้ฉัน
อุ้มเธอออกไป"

บะ บ้าไปแล้ว อีตานี้มีสิทธิ์อะไรมาทำกับฉันแบบนี้

"เหวออออ ... อีตาบ้าบาสเตียน ปล่อยฉันลงนะ ปล่อย!!!"

ขณะที่สาวน้อยกำลังคิดหาผู้ชายตรงหน้าในใจ ร่างบางของเธอก็
ถูกชายหนุ่มที่อยู่ตรงหน้ายกขึ้นพาดบ่าเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

"ฉันรู้ว่าเธอแอบด่าฉัน"

เหยียย เขารู้ได้ไงอะ ตะ แต่!! มือของบาสเตียนกำลังจะเปิดประตู
ห้องทำงานของเค้า

"ฉันยอมไปแล้ว ปล่อยฉันลงก่อน" ฝ่าเท้าที่กำลังจะขยับของบา
สเตียนหยุดลง

"ยอมตั้งแต่แรกก็ไม่ต้องใช้กำลัง รู้ไหมว่าแบกหมูมันหนักขนาด
ไหน" ชายหนุ่มค่อยๆ วางหญิงสาวลงอย่างไม่แรงมากนัก

"มะ หมู นี่!! ไ้บ้บาสเตียน นายว่าฉันเป็นหมูเหรออ!! " บาสเตียน
ยกไหล่ให้หญิงสาวเอื้อมมือไปคว้ามือเล็กจับประสาน แล้วผลักประตูห้อง
ทำงานให้เปิดออก สุดาเห็นเจ้านายป้ายแดงของเธอเดินออกมาพร้อมชาย
หนุ่มหน้าตาหล่อเหลา ก้มหน้างูด ไม่กล้าสบตา

"เอ่อ...คุณเคັกะ หุ่นส่วนที่นั่นวันนี้บ้ายโมง ขอเลื่อนเวลาเป็นบ้ายสามโมงตรง และฝากขอโทษมาด้วยคะ เนื่องจากติดธุระด่วนกะทันหัน" เคັกะพยักหน้ารับ ก่อนเดินออกไป

"เบปี อียากทานอะไรครับ"

บาสเตียนเอ่ยเสียงยียวนขณะที่มือทั้งสองยังจับประสานกันอย่างลึกซึ้งก่อนถูกมือเรียวเล็กสะบัด

"นายเลิกพูดอะไรแบบนี้สักทีได้ไหม ขนลุก" บาสเตียนรังสีโปกหญิงสาวให้เข้าหาขณะที่ตัวเองพึงผนังลึฟต์อยู่อย่างใจเย็น

"ไม่ได้หรอก เธอกำลังจะเป็นเมียฉันนะ ฉันก็ต้องพูดดีๆ กับเธอสิเบปี" บ้า ผู้ชายคนนั้นมันบ้าไปแล้ว

"นายพูดอะไรของนาย แล้วนายมาที่นี่ทำไม ไปเลยนะ" หญิงสาวเอ่ยปากไล่อย่างไม่สบอารมณ์

"เดี๋ยวก่อนเธอรู้ว่ฉันมาทำไม"

บาสเตียนก้มหน้าประชิดกกหูของหญิงสาวสูดดมกลิ่นหอมเฉพาะตัวของเธอ ขณะที่ท่อนแขนแกร่งยังคงโอบรอบเอวบางของหญิงสาวไว้ชายหนุ่มเดินจูมมือหญิงสาวมาที่รถยนต์คันหรูของตัวเองมือหนาเอี่ยมไปเปิดประตูฝั่งข้างคนขับ

"ฉันขับไปเองได้ ฉันมีรถนะ" มือหนาดันตัวร่างบางให้ลงนั่งตรงเบาะข้างคนขับ

"รู้จ้ะ ว่ารวย รวยมากกกกก แต่จะรวยแค่ไหนก็ควรประหยัดนะ" ว่าจบปิดประตูแล้วรีบวิ่งมาฝั่งคนขับ

"นายจะพาฉันไปไหนเนี่ย" ชายหนุ่มมองสีหน้าเป็นกังวลของหญิงสาวเพียงเล็กน้อย

"กินข้าวไฉ่ ฉันทิวแล้ว"

บาสเตียนเดินจับมือหญิงสาวเข้ามาที่ร้านอาหารอิตาเลียนสุดหรู

"กรี๊ดดดดดดดดดดดด นั้่นๆๆๆ คุณบาสเตียนมากับคุณเค้ก"

เสียงตะเบงเซ้งเซ่ ของหญิงสาวกลุ่มหนึ่งดังขึ้น ก่อนจะมีผู้คนกรูตักกันเข้ามาเพื่อถ่ายรูป และจ้องมองสองนักธุรกิจดาวรุ่ง ที่หล่อ รวย สวย มากๆ ชื่อเสียงของทั้งสองคนดังกว่าดาราชูเปอร์สตาร์บางคนอีกเป็นเค้กที่จับมือของบาสเตียนไว้นั่น บาสเตียนเองก็ตอบสนองเธอเป็นอย่างดีด้วยการจับมือเธอแน่นเช่นกัน รวากับบอกให้เธอรู้เป็นนัยๆ ว่าจะไม่มียวันปล่อยมือเธอเป็นอันขาด บอดีการ์ดของบาสเตียนกับผู้คนทีหลังไหลเข้ามาไม่ให้เข้าใกล้ผู้เป็นนาย และนายหญิงในอนาคตของเขาไว้

"ขอเวลาส่วนตัวให้คุณบาสเตียน กับคุณเค้กด้วยนะครับ"

"เขาคบกันหรือคะ"

"เขาเป็นอะไรกันหรือคะพี่"

"เขาต้องคบกันแน่ๆ "

"เป็นข่าวใหญ่แน่ เจ้าพ่อวงการโรงแรม และเรือสำราญ กับผู้สืบทอดตำแหน่งเจ้าแม่วงการการท่องเที่ยว และรีสอร์ท"

ช่วงเวลาไม่ถึงสามสิบนาที บรรดานักข่าวจากหลายสำนักก็มายืนรอกันอยู่หน้าร้านอาหาร ที่ชายหญิง ทั้งคู่รับประทานอาหาร

ด้วยบรรยากาศสุดแสนโรแมนติก และเป็นกันเอง แสงแฟลชจากกล้องนับร้อย ที่สะท้อนเข้ามาภายในร้านอาหาร

"คนพวกนั้นมาได้ยังไง"

"เฮียจะไปรู้ได้ไงละ เฮียก็มาพร้อมเบบี๋เนี่ย" ตะ เตียวนะ สรรพนามนั้น อะไรกัน

"นายเลิกพูดอะไรที่น่าขุ่นลูกแบบนี้สักทีได้ไหม จะอ้าว"

บาสเตียนนั่งขำกับปฏิกิริยาของหญิงสาวตรงหน้า แม่ของลูกซัดๆ หัวสมอง และหัวใจของเขาตอบเขาได้แค่ แค่นี้แหละแม่ของลูก จะว่ารักแรกพบก็ได้ เขาหลงรักเธอตั้งแต่แรกพบครั้งแรก ไอ้เหตุบังเอิญที่ไปจูบปากเธอตอนรับน้องอะไรนั่น มันไม่ใช่เรื่องจริงหรอกเขาตามจีบเธอมาตลอดตั้งแต่ครั้งแรก ถึงแม้การจีบของเขาจะแตกต่างจากคนอื่นไปหน่อยก็เหอะนะ มือนายยกมือเรียกบริกรเพื่อสั่งอาหาร

"เบบี๋ อยากทานอะไรคะ สั่งเลย เตียวนะเฮียเปย์เอง" สายเปย์ใช้ใหม่ได้เลยบาสเตียน อยากเล่นบทป้าเปย์นักใช้ใหม่

"จิ้นเค้าไม่เกรงใจแล้วนะ" หญิงสาวตรงหน้าเลือกเมนูที่แพงที่สุดในร้านมาสามสี่อย่าง สายตาคมกริบของคนตรงหน้าจ้องมองเธอทุกการกระทำของเธอด้วยความเอ็นดู

[สองชั่วโมงผ่านไป]

"ฉันต้องกลับบริษัทแล้ว มีประชุมกับผู้ถือหุ้นคนใหม่" ชายหนุ่มพยักหน้า วางเงินไว้บนโต๊ะอาหารจำนวนหนึ่ง

แล้วยื่นมือจับประสานมือเล็กเดินออกจากร้านอาหาร ขณะที่ยังมีผู้คนคอยมองพฤติกรรมของหนุ่มสาวทั้งคู่ บาสเตียนยกยิ้มพอใจกับกระแสข่าว เพราะมันยิ่งทำให้เขา และเค้กลงเอยกันได้ไม่ยาก หรือเรียกง่ายๆ ว่าเป็นการมัดมือชกได้เป็นอย่างดี อีกทั้งต่อหน้าผู้คนมากมายเค้กก็ทำตัวน่ารัก คิดไม่ผิดจริงๆ ที่พาเธอมาในที่ผู้คนพลุกพล่านขนาดนี้

"แล้วนายมาทำไมเนี่ย ฉันมีประชุม ไม่ว่างมานั่งกั๊กกับนายหรอกนะ"

ชายหนุ่มยกยิ้มเจ้าเล่ห์ ก่อนจะลงมาเปิดประตูรถให้หญิงสาวโดยไม่พูดอะไร เขาก็ลงจอบีบของคนที่ตัวเล็กตรงหน้าอย่างแผ่วเบา ท่อนแขนแกร่งโอบรอบเอวบางเดินเข้าบริษัทของเธอ ทำให้หญิงสาวยิ่ง งง หน้า

"นี่!!! ช่วยตอบฉันที นายมาทำไมเนี่ย"

". . ."

"อ้าว!! อีตาบ้าบาสเตียน ฉันทนไม่ไหวแล้วนะ นายมายุ่มย่ามอะไรในบริษัทของฉันกันหะ!! "

หญิงสาวเริ่มโวยวายเสียงดังลั่น (ลั่นลิฟต์) บาสเตียนอดไม่ได้ที่จะหลุดยิ้มออกมากับพฤติกรรมของเธอ เขาพาเธอเดินมาส่งหน้าห้องทำงาน

"คุณเลขา หน้าที่พอกับแม่เค้กดิ่วไว้เขามาหรือยังคะ" สูดามองหน้าบาสเตียนเล็กน้อย บาสเตียนขยิบตาให้สุดาหนึ่งครั้งเป็นอันรู้กัน

"มาแล้วค่ะ คุณเค้ก เดียวดิฉันเอาข้อมูลให้เมื่อคุณเค้กเข้าห้องประชุมนะคะ"

"เบเบ้คะ เฮียไปก่อนนะ เฮียมีประชุมเหมือนกัน"

"จะไปไหนก็ไปเถอะ"

[ภายในห้องประชุม]

เค้กนั่งรอผู้ร่วมหุ้นอย่างใจจดใจจ่อที่หัวโต๊ะในห้องประชุม จวนเวลาแล้วที่ผู้ร่วมหุ้นจะมา

แอตดตดตดตดตดตดตดตดตดตดตด~

หญิงสาวลุกขึ้นยืนก้มหน้า เมื่อผู้ร่วมหุ้นเดินเข้ามานั่งข้างๆ

"สวัสดีค่ะ เค้กเป็นประธานคนใหม่ของบริษัททำหน้าที่ดูแลคุณแทนคุณพ่อกับคุณแม่ ทางเรายินดีมาก ที่คุณสนใจร่วมหุ้นตะ....!!"

ทุกอย่างเจียบสนิทเมื่อเค้กเงยหน้ามองใบหน้าหล่อเหลาของผู้ร่วมหุ้น อะ...ไอ...ไอ้บ้า นี่มันเรื่องอะไรกันเนี่ย

"ไอ้บ้าบาสเตียน นะ นายมาทำอะไรตรงนี้"

บทที่ 4

"ไอ้بابาเสียดีน นะ นายมาทำอะไรตรงนี้" หญิงสาวแหวโล่ชาย หนุมที่นั่งอยู่ตรงหน้าเสียงหลง

"เฮียก็มาประชุมกับผู้ร่วมหุ้นไง เบบี จะตกใจทำไมคะ"

ก๊อก! ก๊อก! ก๊อก!

เสียงเคาะประตูห้องประชุมดังขึ้นสามครั้ง

"เข้ามา"

เป็นแค่ที่เอ่ยอนุญาต สุดาเลขาเดินเข้ามาพร้อมข้อมูลผู้ถือหุ้น ใจจริงเธอควรจะให้เจ้านายเธอได้ศึกษาก่อนเข้าประชุม แต่ท่านประธานใหญ่ และประธานผู้ร่วมหุ้นสั่งเอาไว้ว่าให้เอามาให้หลังจากทั้งคู่อยู่ในห้องประชุมด้วยกันหลังจากที่สุดาเดินออกไปแล้ว ห้องประชุมอยู่ในบรรยากาศที่เงียบสนิท

"อะแฮ่ม... ไม่คิดจะพูดอะไรกับเฮียหน่อยเหรอ" เป็นบาเสียดีนที่ทำลายความเงียบด้วยคำถาม

"นายทำแบบนี้ทำไม นายจะตามจองเวร จองกรรมฉันไปถึงไหน ตั้งแต่ที่มหาลัยนายก็คอยแกล้งฉันสารพัด จบไปแล้วนายก็ยังพยายามหาทางมาแกล้งฉัน แล้วนี่อะไร มาร่วมหุ้นอะไร ฉันไม่ร่วมกับนายหรอกนะ ฉันไม่สนุกกับนายด้วย"

บาสเตียนใช้ลิ้นดันกระพุ้งแก้มตัวเองเพื่อสงบสติอารมณ์ที่หญิงสาวตรงหน้าอาละวาดใส่

"ก่อนจะด่าฉัน เปิดดูเนื้อหาหรือเงื่อนไขในเอกสารหรือยัง เราพร้อมหั่นกันมาปีกว่าแล้ว แค่มยังไม่มีการเปิดตัว และที่ฉันมาวันนี้ ก็เพื่อมาต้อนรับประธานคนใหม่ของบริษัทที่ฉันร่วมหุ้นด้วย ฉันไม่ได้มาทำสัญญา!!!"

ทันทีที่บาสเตียนพุดจบสีหน้าของหญิงสาวซีดเผือดไปโดยปริยาย
พรี๊บบ!!!!

"อ้ายยยยย...!! "

ร่างบางของเธอถูกท่อนแขนแกร่งของชายหนุ่มตรงหน้ายกขึ้นให้นั่งกับขอบโต๊ะ ทันทีที่สะโพกของเธอประทับขอบโต๊ะ ชายหนุ่มดันตัวเข้าหว่างกลางขาเรียวยาวทันที ทำให้กระโปรงสั้นของเธอเปิดขึ้นมาจนถึงเอว โชว์แพนตี้ตัวบางลายลูกไม้สีดำสวยงาม

"อืมมม...."

บาสเตียนครางพอใจหลังจากที่เขาฉกริมฝีปากประกบจูบดขยี้ริมฝีปากบางลงมาอย่างแรง มือหนาลูบไล้หน้าขาของหญิงสาวแผ่วเบา

ปึก! ปึก! ปึก!

กำปั้นเล็กทุบที่แก้มอกแกร่งเต็มแรง แต่ชายหนุ่มที่โดนทุบกับไม่รู้สึกละไรเลย ยังคงเดินหน้าประกบจูบเธออย่างเร่าร้อน มือหนาเลื่อนขึ้นมาจับคางมนของเธอเอาไว้ ส่วนอีกมือลูบไล้ดอกไม้งามที่อยู่ภายใต้แพนตี้ตัวบางอย่างนุ่มนวล เขาจงใจกดที่ปุ่มเสียวของเธอ เพื่อสร้างความกระสันให้เธอ

ร่างกายสาวหญิงสาวสั้นเต็ม เมื่อถูกระทำอย่างอุกอาจน้ำตาใส
ค่อยๆ ปิดบังม่านตาพรำมัว แต่ร่างกายเจ้ากรรมกลับตอบสนองสัมผัสของ
บาสเตียนทุกการกระทำ

"ปล่อยฉัน!"

ทันทีที่ปากเป็นอิสระ เธอพนาคำขออิสระจากเขา มือเล็กผลักชาย
หนุ่มตรงหน้าทำให้เขาเซถลาถอยหลังไปเพียงไม่กี่ก้าว

"ไอ้ทุเรศ ไอ้ชั่ว ไอ้ชาติหมา ไอ้ชิง...อุ๊บ!! "

ปากของเธอถูกปิดด้วยปากของชายตรงหน้าอีกครั้ง ขณะที่เธอเดิน
พล่านเพื่อให้หลุดพ้นจากพันธนาการของชายหนุ่ม โดยไม่รู้ตัวเลยว่า
เสื้อเชิ้ตสีขาวของเธอถูกปลดกระดุมออกจนหมดทำให้ตอนนี้ ร่างกายขาว
นวล โข่วเนนอกรอบอิมที่ใหญโตเกินตัว ต่อหน้าชายหนุ่มที่เธอจงเกลียดจง
ชังนักหนา

"ถ้าตาเฮียอีกแค่คำเดียว เฮียรับรองว่าเบบี๋ ได้เสียตัวในห้อง
ประชุมแน่"

ขณะที่ปากพูด มือหนาก็เกี่ยวแขนตื้อตัวบางของหญิงสาวรูตลงมา
เรียบร้อยแล้ว

"นาย อี๊ นาย อย่างนะ อย่าทำแค่นี้"

เสียงสะอื้นให้เบาๆ ของเธอไม่ได้ทำให้เขาเปลี่ยนความตั้งใจได้เลย
บาสเตียนเพียงแต่ต้องการทำให้เธอรู้ตัวตนเอง ว่าเธอเป็นของเขา

"เรียกเสียก่อนแล้วจะหยุด" ถ้าเรียกเขาจะหยุดจริงหรือ จากประสบการณ์ครั้งที่แล้ว บาสเตียนไม่ใช่คนที่เชื่อฟังอะไรง่าย ๆ ชายหนุ่มก้มลงใช้ปลายลิ้นอุ่นตัวดเลียยอดปทุมกันที่แข็งเป็นไต รวากับด้อนรับสัมผัสของเขาอย่างไรอย่างนั้น

แกร๊กกก~

ขณะที่กำลังคิด หูของเธอก็ได้ยินเสียงคล้ายๆ กับมีคนกำลังปลดเปลื้องอาภรณ์ ไม่คล้ายหรือคนตรงหน้าเธอกำลังถอดเข็มขัด และปลดกระดุมกางเกงตัวเอง

"ยะ อย่างนะ"

ไม่ทันแล้วเธอห้ามไม่ทัน ก็ไอ้คนตรงหน้าเนี่ยมันถกกางเกงในสีด้าลงมาแล้ว แก่นกายของเขาติดผิ้ออกมาเมื่อได้รับอิสระจากการเกาะกุมของกางเกงในเขากำซักรูดแก่นกายขนาดใหญ่ตามมาตรฐานของชาวยุโรป หัวใจสวน้อยกระตุกบไหว เมื่อถูกมือของชายตรงหน้าจับขำเรียวให้แยกออกจากกัน ทำให้ดอกไม้งามที่ไม่เคยมีชายใครกล้า (นอกจากเขาที่เข้าได้แค่หัวอะนะ) เปิดออกสู่สายตาของเขาอีกครั้ง บาสเตียนค่อยๆ ดันแก่นกายเข้ามาภายในช่องทางรักของเธอ

"ซัดดดด.... แน่นจังเบเบ้" ขนาดเข้าแค่หัวยังแน่นขนาดนี้

"อือออ~ บะ บาสเตียน แค็ก จะ..เจ็บ"

"ถ้าไม่เรียกเสีย ไม่หยุด" ไอ้บ๊าบาสเตียน ไอ้เลว ใครจะไปเรียกมันแบบนี้

"เอามันออกไปนะ ฉันเจ็บ"

แก่นอนกายค่อยๆ ขยับเข้าออกเนิบนาบทั้งที่เพิ่งเข้าไปได้แค่ส่วนหัวเท่านั้น สร้างความเสี่ยงช่าน และกระสันให้คนทั้งคู่

"อะ เฮียขา..เอาออกไปก่อนได้ไหม แค็กเจ็บ" เอวอะ เอาตัวรอดก่อนบาสเตียนยกยิ้มพอใจกับสรรพนามที่เธอเรียก

"สัญญากับเฮียก่อนว่าจะเรียกแบบนี้ตลอดไป" ช่วงล่างยังคงขยับเข้าออกเบาๆ

"ซี้ดดด.....คะ แค็กสัญญา"

ความเสี่ยงช่านกำลังเล่นงานเธอ เพราะชายหนุ่มตรงหน้าไม่เพียงดันส่วนหัวของแก่นอนกายเข้ามาทักทาย เขายังใช้นิ้วหัวแม่มือคลึงปุ่มกระสันของเธอเบาๆ อีกด้วย

ก๊อๆๆๆๆ เสียงเคาะประตูดังขึ้น

ทำให้บาสเตียนต้องถอดแก่นอนกายออกอย่างอารมณ์เสีย

"เดี๋ยวกะ อย่าเพิ่งเข้ามา"

เป็นแค่ที่ตะโกนตอบออกไป เขา และเธอรีบจัดแจงอารมณ์ของตัวเอง

"เข้ามาคะ"

สุดาเดินเข้ามา เธอสังเกตเห็นใบหน้าของเจ้านายสาวเปลี่ยนสีเป็นสีแดงระเรื่อ ขณะที่กรอบหน้าคมคายของหุ่นส่วนหนุ่มมีเม็ดเหงื่อผุดขึ้นมา

"ประธานใหญ่ติดต่อมา ฝากแจ้งคุณแค็กว่า สัปดาห์หน้าจะกลับมาจัดงานแถลงข่าวเรื่องร่วมหุ้นกับคุณบาสเตียน ให้คุณแค็กเตรียมตัวให้พร้อมคะ" แค็กพยักหน้ารับอย่างเสียไม่ได้

"เบบี จำไว้ล่ะว่าเฮียจองเบบีแล้ว อย่าทำอะไรสั่นคิดล่ะ"

น้ำเสียงจริงจังของเขาที่พูดขึ้น ยิ่งทำให้เธอโกรธจนร่างกายสั่นเต็มไปหมด นี่มันเวอร์กรรมอะไรของเธอกัน

"เฮียลืมบอก ถ้าเบบี ตื้อ อาจจะมีภาพหลุดจากกล้องวงจรในห้องนี้ออกไปก็ได้ล่ะ" ร้ายกาจ ตานี ช่างร้ายกาจ

"บาสเตียน นายจำเอาไว้ สักวันนายจะต้องเสียใจที่ทำกับฉันแบบนี้"

"จู้ๆๆๆ ไม่เอน่า อะไรที่เฮียอยากได้ ต่อให้ต้องแย่งมา เฮียก็จะทำ"

บทที่ 5

"จู่ๆๆๆ ไม่เอาน่า อะไรที่เสียอยากได้ ต่อให้ต้องแย่งมา เสียก็จะทำ"

ท่อนขาเรียวยาวราวกับนายแบบบนปกนิตยสารเดินเข้ามาหยุดอยู่ตรงหน้าหญิงสาวเอื้อมมือหนาจับปลายผมเบาๆ ก้มลงจูบขมับ เลื่อนลงมาประกบจูบที่ปากเรียวบาง เป็นแค่การสัมผัสเท่านั้นไม่มีการรุกร้าด้วยปลายลิ้น

"แล้วเจอกัน เบบี"

หัวใจดวงน้อยของหญิงสาวเต้นแรงไม่เป็นสำหรับหญิงสาวเดินออกไปจากห้องประชุมกลับตรงห้องทำงานของตัวเองทันที สะโปกกลมกลิ้งค่อยๆ สัมผัสกับเบาะเก้าอี้ ทำไมฉันต้องมาเจออะไรแบบนี้ด้วย ทำไมพ่อถึงต้องทำธุรกิจกับเขา ทำไม มือเล็กยกขึ้นปิดใบหน้าสวยหวาน ข้อศอกวางบนโต๊ะทำงานแผ่วเบา เธอค่อยๆ ปล่อยสายธารน้ำตาลงมาเพื่อเป็นการระบายความทุกข์ และอัดอัดภายในจิตใจเอวาระ ลองดูสักตั้งก็ไม่เสียหายอะไร ฉันได้รับความไว้วางใจจากพ่อกับแม่ ฉันต้องไม่ทำให้ท่านผิดหวัง ฉันโตแล้ว ฉันต้องจัดการปัญหาต่างๆ ได้แน่นอน เป็นความคิดที่ให้กำลังใจตัวเองได้เป็นอย่างดี

@Club หริโกลกลางเมือง

[สามทุ่มสิบห้า]

เสียงเพลงที่ดังกระหึ่ม ภายในคลับสออดประสานกับเสียงผู้คน
หลายร้อยชีวิตที่ต่างพากันปลดปล่อยห้วงความคิด อารมณ์ บางส่วนวาด
ลวดลายลงบนฟลอร์เต้นร่าอย่างไม่มีใครยอมใคร ยังมีหญิงสาวสวยดวงตา
คม ในชุดเดรสสีทูลุสสีดำกระโปรงสั้นเหนือเข่ากว่าสองคืบ โชว์ช่วงขาเรีย
ยาวบรรจงเท้าส้นสูงห้านิ้วสีเดียวกันกับชุด ท่าทางการเดิน การนั่ง แม้แต่
การสั่งเครื่องดื่มของเธอช่างดึงดูด และมีเสน่ห์

ครี๊ด! ครี๊ด! ครี๊ด!

"ฮัลโหล"

(เคັก นิวไปไม่ได้แล้วนะ ดิตรุระต่วนอะ ขอโทษด้วยน้าา)

"ตลอดเลยเธอเนี่ยย โอเคๆๆ"

(อย่าดื่มเยอะนะ อย่าเมาด้วย รีบกลับบ้านด้วยนะ)

"นี่เธอเป็นเพื่อนหรือแม่ฉันเนี่ย ยัยหนูแฮมสเตอร์"

(ที่นิวพูดไปนะเข้าใจไหมเนี่ย เป็นห่วงนะ)

"ฉันรู้แล้วๆ พรุ่งนี้วันหยุดนะฉันไม่ต้องทำงาน ตื่นสายได้ จีบๆ" อีก
แล้ว ฉันโดนเพื่อนเท อีกแล้ววว เซ็งเซ็งมด

"ค่าเหล้าของยัยชีมานี้กี่บาท"

น้ำเสียงคุ้นหูดังแทรกขึ้น บะ บ้าน่า บ้าไปแล้ว หญิงสาวค่อยๆ หัน
หน้าไปทางซ้ายมือซึ่งเป็นต้นทางของเสียง

"บะ ... บาสเตียน!!" สายตาคมกริบปรายตามองหญิงสาวด้านข้าง
แค่เพียงนิด

"จะทำไมไม่บอกเสีย" อิตาบ้า มาถึงก็เบ่งอำนาจเลยนะ

"แล้วนายเป็นผู้ปกครองของฉันหรือไง ทำไมฉันต้องคอยรายงาน
ด้วย" บาสเตียนแสดงสีหน้าไม่สบอารมณ์ก่อนเอ่ยเสียงรุดไرفัน

"เบเป่ เรียกเสียว่าอะไรนะครับ"

ภายในคลับเสียงเพลงค่อนข้างเสียงดังบาสเตียนต้องก้มหน้าแนบ
ชิดเพื่อพูดให้หญิงสาวได้ยิน พลันร่างกายของหญิงสาวถูกยกขึ้นโดยได้
สะโพกของเธอมือท่อนขาแกร่งนั่งแทนที่เธอ ที่นั่งกับเก้าอี้กลายเป็นว่าตอนนี้
เธอนั่งที่หน้าตักของเขาไปโดยปริยาย สองแขนแกร่งตัวรัดรอบเอวบาง
เอาไว้

แซะ! แซะ! แซะ!

ด้วยความเป็นคนดังที่สังคมจับตามองทั้งคู่ มันจึงไม่แปลกที่จะมีคน
เห็น และหยิบมือถือขึ้นมาถ่ายรูปเขาและเธอเอาไว้

"อะ ... เอ่อออ เบเป่ก็เรียกเสียว่าเสียใจอะ"

"ว่าแต่ เสียมาที่นี้ได้ยังไงคะเนี่ย แหะแหะ"

หมั่นเคี้ยวจริงๆ ยัยเด็กนี้น่ารักเกินไปแล้ว บาสเตียนมองวิธีการ
เอาตัวรอดของหญิงสาวตรงหน้า ลอบอมยิ้มเล็กน้อยเอ็นดูในการกระทำ
ของเธอ

" ... "

"ถ้าเสียยังเจียบอยู่ จันค์ก็กลับก่อนนะคะ"

หิมมมม ทำไมเปลี่ยนเป็นเรียกแทนชื่อตัวเองแล้วละ ฉันชอบให้ เธอเรียกแทนตัวเองว่าเบบี มากกว่า เพราะมันดูเป็นชื่อพิเศษสำหรับเรา สองคน สีแดงระเรื่อปรากฏขึ้นบนใบหน้าคมคาย

"เฮียมาหรือเปล่าคะเนีย หน้าแดงเชียว"

"ทำไมไม่แทนตัวเองแบบเดิม" แบบเดิม อีตานี้ มั่งมั่งเหมือนกัน นะเนีย เออวะ เพื่อเอาตัวรอดยังงี้ก็ต้องรู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดีอยู่ แล้วอะเนาะ

"ตอบคำถามเบบี หรือยังคะ เฮียมาทำอะไรที่นี่"

ทำไมวันนี้ ยัยเด็กนี้ไม่ตื้อเลยวะ หรือว่ากลัวเรื่องคลิบหลุดในห้องประชุมที่ ฉันทูไว้ น่าฆ่าซะมดฉันจะไปมีคลิบนั้นได้ไง ก็นั่นมันบริษัทเธอนี่

พรี๊บบ!!

"อะ..." ไวยยยย อีตาบ้าบาสเตียนนี่ พาฉันเดินดีๆไม่เป็นหรือไง ต้องแบก ต้องลาก ต้องอุ้ม ต้องจูงตลอด

"เฮียยยย ปล่อยเคঁกันนะ ปล่อยยยยย!!!!"

เสียงใส่ตะโกนลั่นทว่ากลับไม่ทำให้ชายหนุ่มที่แบกเธอไว้บนบ่า แกร่งหยุดลงได้

"ไอ้บ้าบาสเตียน ปล่อยฉันนะ ปล่อยยย" กำปั้นน้อยทุบลงที่แผ่น หลังแกร่ง แต่นั่นไม่ได้สร้างความเจ็บปวดให้เขาเลยสักนิด

"ตอบเฮียมาก่อน มาเที่ยวทำไมไม่บอก" เอ้า!! ไอ้บ้านี้ ก็ไม่ได้เป็น อะไรกันจะบอกทำไมวะ

"แล้วมีเหตุผลอะไรที่ฉันต้องรายงานนายด้วย เราไม่ได้เป็นอะไรกัน
นี่" เออ เอาซิ ต่อย้ำไป จะได้เลิกมโนสักที น่ารำคาญ!!

"เบบี ต้องให้เฮียทบทวนใจใหม่ ว่าเราเป็นอะไรกัน จะให้เฮีย
ทบทวนแบบไหนละ ทางรูปภาพ ทางเสียง หรือทางสัมผัส"

เพียะ!!!!

"หยุดลนลามฉันสักที เป็นโรคจิตหรือไง ถึงตามเฝ้าอยู่ได้ เป็น
หมาหรือ หีะ!!!" ใบหน้าคมคายหันไปตามแรงตบ เขาใช้ลิ้นดันกระพุ้งแก้ม
เอาไว้เพื่อระงับอารมณ์

"เฮียถือว่า เบบี เลิกแล้วนะ" หีะ!! เลิกอะไรวะ

"ปล่อยฉันลงได้แล้ว แบกฉันอยู่ได้ เลือดจะตกหัวตายอยู่แล้วมั้ง
เนี่ย"

ทันทีที่หญิงสาวพุดจบบาสนเตียนเอื้อมมือเปิดประตูรถฝั่งข้างคนขับ
ปล่อยหญิงสาวลงกับพื้น

"เดี๋ยวเฮียไปส่ง รถของเบบี เฮียจะให้ลูกน้องจัดการให้"

[สามสิบนาทีต่อมา]

เค้กนั่งเล่นมือถืออยู่ภายในรถ เลื่อนดูข่าวโซเชียลไปเรื่อย สายตา
พลันเห็นพาดหัวข่าวหน้าโซเชียลมีเดีย

"เย้ยตดตดเปี้ยตดตด....!!"

*[เจ้าพ่อวงการโรงแรม และเรือสำราญ กับผู้สืบทอดตำแหน่ง
เจ้าแม่วงการการท่องเที่ยว และรีสอร์ท ชุมเจียบกำลังคบกันชั่วครั้ง
เฟี้ยวเฟี้ยว งานนี้ตลาดหุ้น สองวงการจะต้องอลังการแน่นอนนนน จจริง
ไม่จริง ดูภาพประกอบแล้วตัดสินใจเองน้า]*

"บาสเตียน มีข่าวของเราหลุดออกไป" หญิงสาวพูดด้วยน้ำเสียง
เป็นกังวลก่อนส่งโทรศัพท์ให้ชายหนุ่มได้ดู

"ก็ไม่เห็นจะเป็นอะไรเลย ที่เขาลงมันก็เรื่องจริงทั้งนั้น" ไอ้บ่านี้

"มันจริงที่ไหนเล่า เราไม่ได้คบกัน สักหน่อย แถมฉันยังเกลียด
ขี้หน้านายขนาดนี้ ฉันคงไม่ไปคบกับนายหรอกนะ แต่ที่ฉันเป็นกังวลเนี่ย
ก็คือ ถ้าผู้ถือหุ้นรายอื่นเขารู้ว่าเราไม่ได้คบกันจริง เขาคงจะถอนหุ้นออก
เพราะมันคือเรื่องของความมั่นคงเลยนะ" บาสเตียนยกยี้มเจ้าเล่ห์

"เฮียจะรอดูคนโกงนะ เบเป้" เขาไม่ได้สนใจเรื่องหุ้น หรือผู้ถือหุ้น
เลยแม้แต่หน่อย

บทที่ 6

"เฮียจะรอดูคนโง่นะ เบเป้" เขาไม่ได้สนใจเรื่องหุ่น หรือผู้ถือหุ่นเลยแม้แต่น้อย แต่กลับมองใบหน้าสวยหวานด้วยอารมณ์ปรารถนา

อคอนโตเค้ก

บรี้น! บรี้น!

เอี้ยดดดดด

ปัง!!

เสียงปิดประตูลงฝั่งข้างคนขับปิดลงดังสนั่นหญิงสาวก้าวเดินโดยไม่หันกลับไปมองคนที่มาส่ง หรือแม้แต่คำขอบคุณสักคำก็ไม่มีทันทีที่เปิดประตูหน้าห้อง บาสเตียนที่เดินตามขึ้นมาแทรกตัวเข้าไปก่อนเจ้าของห้องเสียอีก

"เฮ้ ...นายเข้ามาทำไมออกไปเลย ไป" หญิงสาวเดินไป จุกกระซอกท่อนแขนแกร่งของชายหนุ่มให้ออกจากห้องของเธอ

พรีบ!!!

"อะ ..."

บาสเตียนจุกตึ้งท่อนแขนเรียวเล็กของคนตรงหน้าเข้าหาตัวทำให้หญิงสาวเซลดาลงนั่งทับหน้าตักแกร่งของเขาพอดีพอดี

ทำให้สะโปกกลมมนเสียดสีกับมังกรที่กำลังหลับไหล รวากลับเธอ กำลังปลุกเจ้ามังกรให้มันตื่นขึ้นมาเพื่อพร้อมรบ เขาและเธอต่างจ้องมองกัน อยู่อย่างนั้นลมหายใจอุ่นเป่ารดกันอย่างใกล้ชิด

"เออ ปล่อยเค้าได้แล้ว จะเกาะติดเค้าไปถึงไหน" สายตาที่เขาจ้อง มองเธอมันทำให้หัวใจดวงน้อยเต้นแรงไม่เป็นสำเธอพยายามหยุดกายลุก ขึ้น แต่ยั้งตื่นเขายังกอดเธอไว้นั่น สันจมูกโด่งฝังลงตรงชอกคอระหง ชาย หนุนใช้สันจมูกของเขาคลอเคลียกับลำคอระหงของเธอ ทำให้ตอนนี้ขน อ่อนในร่างกายเธอลุกชูชัน

"นี่!!! นะ นาย จะปล่อยฉันได้หรือยัง"

ร่างกายของเธอสั่นเพิ่มด้วยภาวะหัวใจเต้นแรงจนกลัวว่าคนข้างๆ จะรู้สึกไปด้วย พวงแก้มป่องเริ่มแปดเปื้อนด้วยสีแดงระเรื่อ ร่างกายของเธอ เริ่มร้อนรุ่ม

"เบเบ้ จะให้เสียปล่อยจริงๆ เหรอ"

"ใช่"

"แต่เหมือนร่างกายของเบบี มันไม่ได้บอกแบบนี้ล่ะ"

"ยังไง"

"เบบี หนีบขาอ่อนเข้าหากันแน่น ร่างกายสั่นเพิ่ม ใบหน้าเปลี่ยนสี"

"อาจจะเพราะฉันทนเหล้ามากก็ได้"

"ไม่ใช่หรอก มันเป็นเพราะอะดรีนาลีน"

"อ้ออ้อ...."

ดวงตากลมโตเบิกโพลงเมื่อชายหนุ่มฉกริมีฝีปากหนาลงมาบดขี้กับปากบาง ก่อนเลื่อนมือข้างหนึ่งเซยคางมนให้เงยขึ้น หญิงสาวเผลอเผยปากเพื่อให้ชายหนุ่มส่งเรียวลิ้นร้อนชื้นเข้ามาความหาความหวานในโพรงปาก

"อืมมมม..."

บาสเตียนครางในลำคอแสดงความพึงพอใจ มือเรียวเล็กค่อยๆ เลื่อนจากหน้าอกแกร่งขึ้นไปตัวรัดรอบต้นคอไว้หลวมๆ ขณะที่ปากเธอและเขายังคงบดขี้ความเร้าร้อนให้กัน และกันชายหนุ่มจับขาข้างหนึ่งของหญิงสาวให้ตัวพาดที่หน้าตักแกร่ง กลายเป็นว่าตอนนี้เธอนั่งคร่อมเขาอยู่บนโซฟาสีครีม

ชายหนุ่มหยัดกายลุกขึ้นเดินเข้าห้องนอนของหญิงสาว สองมือประกองสะโพกกลมไว้มั่น ขณะเดียวกันขาเรียวเล็กก็รั้งเอวหนาเอาไว้ เขาค่อยๆ วางเธอลงบนเตียงก่อนจะเป็นฝ่ายผละริมฝีปากออกจากการดูดดม

"อ่า~ "

"เฮียขอได้ไหม" เขาเอ่ยขอความเป็นสาวจากเธอ พรหมจรรย์ของเธอ

"เฮียขอได้ไหมพรหมจรรย์ของเค้ก"

บาสเตียนทอดสายตามองอากัปกริยาของหญิงสาว ยิ่งเห็นเธอกัดกลีบปากล่างของตัวเอง ยิ่งกระตุ้นอารมณ์ปรารถนาของเขา

" . . . "

เมื่อคนตรงหน้านิ่งเงียบบาสเตียนเริ่มบรรจงจูบลำคอระหงแผ่วเบา มือหนาเลื่อนขึ้นบีบคั้นหน้าอกใหญ่ ตัวเขาเองก็ร้อนรุ่มเหมือนมีคนเอากองไฟมาสูมไว้ที่ตัวเขา

"ฉันทว่า นายกลับไปเถอะ" คำพูดคำแรกเอ่ยออกมาจากปากหญิงสาว

"ฉันไม่อยากถลำลึกไปมากกว่านี้เพียงเพราะอารมณ์ชั่ววูบ อีกอย่างฉันไม่ได้รักนาย"

ความรู้สึกเจ็บแปลบแล่นเข้าเล่งงานตรงหัวใจของชายหนุ่ม เขาไม่ได้อะไร ในเมื่อเขามีครบทุกอย่าง ในเมื่อคุยกันดี ๆ ไม่ได้ ก็ต้องแย่งมาสินะ

"ฉันขอดี ๆ แล้วนะ หลังจากนั้นจะเกิดอะไรขึ้น จำไว้ว่ามันเป็นเพราะเธอเลือกเอง"

พูดจบบาสเตียนผลักหญิงสาวลงกลางเตียงหัวใจดวงน้อยกระตุก วูบเมื่อเห็นชายหนุ่มตรงหน้าค่อย ๆ ปลดเปลื้องอารมณ์ของตัวเอง ก่อนจะถลกชุดเดรสสีดำของเธอขึ้นจนกระโปรงร่นมาที่เอวบาง มือหนาสอดเข้าได้หลังเพื่อปลดซิปของชุดเดรสให้ถอดออก

ริมฝีปากหนาประกบจูบตขี้ปากบางระคนกระหาย ขณะที่มือหนาดึงบล่าเชียร์ออก และฉีกกระชากแพนตี้ตัวบาง ตอนนี้ง่ายดายงามของเธอเปลือยเปล่าต่อหน้าเขาบนเตียงนอนแสนนุ่ม

บาสเตียนปลดเนกไทสีบรอนออก เขาใช้เนกไทรวบรัดมัดข้อมือเล็กทั้งสองข้างของหญิงสาวไว้กับหัวเตียง

"อ๊า~ ปล่อยฉั่นเถอะบาสเตียน"

หญิงสาวส่งเสียงครางเมื่อชายหนุ่มส่งปลายนิ้วเรียวยาวเข้าหยอกเข้ากับติ่งเกสรของเธอร่างกายช่างขัดกับหัวใจ ในเมื่อหัวใจสั่งให้เกลียดแต่ร่างกายของเธอกลับต้องการเขาจนยากจะทานทน ชายหนุ่มสอดนิ้วกลางเข้า-ออก ร่องสวาท เพื่อสร้างความคันชิน

"ครั้งนี้ เบบี จะไม่ได้เสร็จที่นิ้วเสียแล้วนะ"

เขาเองก็แทบจะทนไม่ไหวในเมื่อเจ้ามังกรผงาดพร้อมรบนานาชนิดนี้ เขาริบลดเปลื้องอารมณ์ส่วนล่างของตัวเองออกทันที มือหนากำชักруд แก่นกายใหญ่สองสามครั้ง นำส่วนหัวของแก่นกายถูไถไปมากับติ่งเกสร จนหัวของลำเอ็นมันเลื้อมไปด้วยเมือกใส

เขาก็มลงดูดตุ๋นยอดปทุมถันสีสวยที่ขนาดใหญ่โตเกินอายุ มือหนึ่งบีบเค้นฐานปทุมถัน อีกมือก็ใช้ส่วนปลายหัวเห็ดปรนเปรอช่องทางรักด้วยการถูไถติ่งเกสร

"อ๊า~ บะ บาสเตียน"

หญิงสาวเปล่งเสียงครางออกมาอีกครั้ง แสดงถึงความพึงพอใจที่ชายหนุ่มปรนเปรอให้

"เธอต้องการอะไร แคเธอบอกฉั่น" บาสเตียนยกยืมเจ้าเล่ห์ ขณะทอดสายตามองอาการบิดเร้าร่างกายของหญิงสาวด้วยความกระสัน

"ฉะ ... อ๊า. ฉั่น-ต้องการ-ให้คุณ-เข้ามา" น้ำเสียงกระเส้าของหญิงสาวเอ่ยขออย่างลื้มอาย

"โอ้ววว เบบี หนูเช็กซีจิง" บาสเตียนค่อยๆ กดปลายหัวเข็มเข้าไป
ภายในร่องสวาทคับแคบ

"อือออ"

"ซี้ดดดด "

"เฮียเอาเข้าไปละนะ"

"กรี๊ดดดดดด ฮะ ... เฮีย แค็ก เจ็บ"

บาสเตียนจับท่อนเอ็นกดเข้าร่องสวาทที่เตี้ยมิดลำก่อนจะแช่ลำ
เอ็นไว้อย่างนั้น ร่วงกำยำทาบทับร่างบางกอดปอบประโลม น้ำตาแห่ง
ความเจ็บปวดไหลนองแถมใส เขาใช้นิ้วหัวแม่มือปาดน้ำตาให้เธอเบาๆ

"เฮียตั้งใจจะอ่อนโยนกว่านี้นะ แต่เบบีดี้อ ถู่ว่านี่เป็นการลงโทษ
ละกันนะ"

น้ำเสียงแหบพร่ากระซิบข้างหู ก่อนจะขยิบสะโพกเข้า-ออก อย่าง
เนิบนาบ

บทที่ 7

"เฮียตั้งใจจะอ่อนโยนกว่านี้นะ แต่เบเบนี่คือ ถ้าวานี่เป็นการลงโทษ
ละกันนะ"

เขาใช้นิ้วหัวแม่มือปาดน้ำตาให้เธอเบาๆ น้ำเสียงแหบพร่ากระซิบ
ข้างหู ก่อนจะขยับสะโพกเข้า-ออก อย่างเนิบนาบ น้ำตาแห่งความเจ็บปวด
ร่วงหล่นหยดแล้วหยดเล่า ร่างกายหญิงสาวโยกคลอนตามแรงอัดกระแทก
แก่นกาย ภายในร่องสวาทคับแคบ ตอดรัดแก่นกายแน่น คล้ายจะอึดอัด
ยิ่งสร้างความเสียวซ่าให้กับบาสเตียนเป็นอย่างมาก

"ซัดดดด.....โคตรแน่นเลยเบบี"

ชายหนุ่มครางออกมา น้ำเสียงกระเส่าเลื่อนมือหนาขึ้นสัมผัส
หน้าอกข้างซ้ายของหญิงสาวได้ร่างแผ่วเบาก่อนจะแปรเปลี่ยนเป็นบีบเค้น
อย่างรุนแรงในเวลาถัดมา เรียวลั่นร้อนชื้นก้มลงดูด吮ยอดปทุมถัน ในขณะที่
ที่ช่วงล่างยังทำหน้าที่อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง

"ครางออกมาเลยเบเบ"

บาสเตียนผละริมฝีปากออกจากยอดปทุมถัน สายตาหวานเยิ้มจ้อง
มองใบหน้าสวยหวานของหญิงสาวเมื่อเห็นเธอกัดกลีบปากล่างของตัวเอง
ยิ่งทำให้เขาอารมณ์พลุ่งพล่าน เขาใช้มือหนาบีบพวงแก้มป่องเพื่อให้เธอ
เปล่งเสียงครางหวานออกมาให้เขาได้ยิน

"อ้าา~ บะ บาสเตียน เบาหน่อย"

เมื่อเปล่งเสียงครางออกมาได้หญิงสาวเอ่ยห้ามด้วยน้ำเสียงกระเส่า แต่ชายหนุ่มยิ่งถาโถมแรงกายอัดกระแทกเข้า-ออก ไม่ยั้งเขาถอดถอนแก่นกายออกจากร่องสวาท สายตามองเห็นเลือดบริสุทธิ์ที่ซึมไหลแฉะบนกายหัวใจชายหนุ่มสั่นไหวก่อนยกยื้มพึงพอใจออกมา สองมือแกร่งจับเอวคอดของ เธอให้พลิกเป็นท่าคลานเข้ามือน้อยช้ำกตศรัทธาเธอให้แนบชิดเตียงอุ่น มือเขาจับแก่นกายใหญ่ดันเข้าร่องสวาทอีกครั้ง สะโพกหนาทำหน้าที่ดันเข้า-ออก ได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง

"โอ้ววว โคตรเสียวเอ็นเลยเบบี"

คำหยาบคายที่ชายหนุ่มสบถออกมาบวกกับสัมผัสเร้าร้อนของเขา ยิ่งสร้างอารมณ์ปรารถนาของเธอให้ลุกฮือขึ้นมา

"อ้อา ... กระแทกเคັกเข้ามาแรงๆ เลย"

น้ำเสียงอู้ของเธอร้องขออย่างลืมหาย เมื่อความปรารถนามันมากกว่าความเกลียดชัง มือหนาปล่อยออกจากศรัทธาของเธอก่อนจะแปรเปลี่ยนเป็นจับเอวคอดยกขึ้นเล็กน้อยเร่งอัดกระแทกแก่นกายเข้า-ออก ถึ๊ๆ จนเกิดเสียงเนื้อกระทบเนื้อดังกึกก้องสอดประสานกับเสียงครวญครางของเขาและเธอ

เมื่อความยาวของแก่นกายที่กระแทกเข้ามาจนลึกสุดลำเอ็นทำให้หญิงสาวรู้สึกจุกท้องน้อยแต่ก็กลับสร้างอาการเสียวซ่าได้อย่างประหลาด มือเล็กเอื้อมไปด้านหลังสัมผัสหน้าขาแกร่งที่กำลังกระทบกับหน้าขาเล็กของเธอแผ่วเบาเพื่อเป็นการบอกเป็นนัยๆ

ให้ฝ่ายชายเบาแรงกระแทกลงหน่อย บาสเตียนยิ้มเจ้าเล่ห์ยิ่งอัด
กระแทกแก่นกายเข้า-ออกอย่างหนักหน่วง

"ต่อไปนี่ จงฟังสำนึกไว้ ต่อให้เกลียดเสียมากแค่ไหน เสียก็เป็นหัว
เธออยู่ดี นะเบปี ... ซัดดดด"

คำสั่งชี้เป็นชี้ตายหลุดออกมาจากปากของคนที่เธอเกลียดชัง ทว่า
สิ่งที่เขาพูดออกมากลับเป็นความจริงเพราะเธอกำลังถูกเขาอัดกระแทก
ความเป็นหัวเข้าไปที่ร่องสวาท ไม่เหลืออะไรให้เธอเถียงออกมาได้เลย

"อ๊า~ คะ แค้เสียวร้อง กระแทกเข้ามาอีก" เสียงครางหวาน
ออกมาจากปากเธอครั้งแล้วครั้งเล่า

ชายหนุ่มปล่อยมือจากเอวคอดมาจับสองแขนเรียวเล็กของเธอ
แทน ออกแรงเพียงเล็กน้อยฉุดเธอขึ้นขณะที่แก่นกายยังคงทำหน้าที่ยึด
เยียดความเป็นหัวให้กับเธออยู่อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง

แรงกระแทกกระชั้นทำให้หน้าอกใหญ่ของหญิงสาวติดันตามแรง
กระแทกของคนที่ควบคุมเกมรักร้อนแรง มือหนาปล่อยมือข้างหนึ่งของ
หญิงสาวเลื่อนมาด้านหน้าจับคอของเธอแทน

"คนเป็นหัวมักมีอำนาจเหนือเมียเสมอ ถ้าไม่เชื่อเบปีลองดูที่กระจาก
เจ้านั่นสิ"

ทันทีที่เธอค่อยๆ สิ้นตา ภาพตรงหน้ายิ่งทำให้พวกแก้มป่องมีสีแดง
ระเรื่อเข้ามาแทนที่ด้วยความเขินอายเมื่อสิ่งที่เห็น คือเธอกำลังถูกกระทำ
อย่างเร่าร้อนโดยคนที่เธอเกลียดชัง

"มองและจำภาพนี้ไว้ให้ดี เธอเป็นเมียฉันแล้ว อ๊าา~"

บาสเตียนพูดจบก็มึนศีรษะเล็กน้อย ส่งปลายลิ้นร้อนขึ้นเลียลำคอ ระหลักกขึ้นมาถึงใบหูการกระทำของความสร้างความต้องการให้เธออย่าง บ้าคลั่ง

"บะ .. บาสเตียน เร็วหน่อย คะ แค็กใกล้แล้ว"

เธอเปล่งเสียงหวาน ให้ชายหนุ่มเร่งจังหวะรักเร้าร้อน เมื่อเธอเห็น ปลายทางสวรรค์อยู่ไม่ไกล ไม่ใช่แค่เธอเท่านั้นเพราะเขาเองก็เกินจะอด กลั้นเอาไว้ เขาเร่งอัดกระแทกแก่นกายเข้า-ออกถี่ๆ ภายในห้องสวาททอด รักถี่ๆ เป็นสัญญาณบ่งบอกว่าเธอกำลังจะถึงปลายทางในอีกไม่ช้า

"พร้อมกันเบเบ"

เขาโหมอัดกระแทกแรงทั้งหมดที่มีขณะที่มือยังคงบีบลำคอระหลัก ไขว้างหนึ่ง และอีกข้างจับเอวคอดไว้แน่นราวกับว่ากลัวมันจะหักเสียให้ได้ หญิงสาวรับรู้ได้ถึงแรงอัดฉุดภายในห้องสวาท ก่อนที่ทั้งคู่จะเปล่งเสียงแห่ง ห้วงอารมณ์สุดท้าวออกมาพร้อมๆ กัน

"อ้ายยยยย // อ้าสสสสส"

บาสเตียนปลดปล่อยสายธารน้ำรักเข้าไปในห้องสวาทของเธอทุก หยาดหยด เขายังคงอัดกระแทกแก่นกายเข้า-ออก อีกสองสามครั้งเพื่อรีด น้ำรักที่ยังคั่งค้างออกให้หมด สองหนุ่มสาวหมดแรงที่จะฟาดฟันกัน หญิง สาวพยายามสะบัดตัวออกจากการเกาะกุมของชายหนุ่มที่อยู่ข้างหลังเธอ แต่ด้วยเรี่ยวแรงอันน้อยนิดที่ถูกดูดกลืนไปเมื่อครู่ ทำให้เธอไม่สามารถหลุด จากการเกาะกุมของชายหนุ่ม

"ปล่อยฉันได้แล้ว ในเมื่อนายได้สิ่งที่ต้องการแล้ว" แขนกายของเขายังคงคาอยู่ที่ห้องสวาทของเธอ ชายหนุ่มค่อยๆดันตัวหญิงสาวให้นอนคว่ำหน้าลงกับหมอน เขาโน้มตัวลงไปขณะที่ยังซ้อนหลังเธออยู่ สองท่อน แขนแกร่งกดรัดเอวบางไว้หลวมๆ ก่อนจะทิ้งตัวของเขา และเธอลงบนที่นอน ในขณะที่แขนกายยังคงไม่หลุดออก

"ยังไม่พอ สิ่งที่ต้องการมันยังไม่พอ"

น้ำเสียงแหบพร่าเอื่อยขึ้นข้างหูของเธอแผ่วเบาพร้อมกับเสียงหายใจ เธอรับรู้ได้ว่าแขนกายที่อยู่ภายในห้องสวาทของเธอมันกำลังตื่นตัวอีกครั้ง

"อ้อ~ นายยังต้องการอะไรอีก" หญิงสาวถามขึ้นขณะที่คนข้างหลังเริ่มขยับสะโพกเข้า-ออก ด้วยจังหวะเนิบนาบอีกครั้ง

"ต้องการเบเป้"

"นายก็ได้ไปแล้วนี่ไง แล้วดูเหมือนว่ากำลังจะได้อีกครั้ง".

"ต้องการเบเป้ ตลอดชีวิต" น้ำเสียงแหบพร่าเปล่งออกมา ก่อนส่งเรียวลิ้นอุ่นขึ้นไล่เลียลำคอระหงแผ่วเบา

บทที่ 8

"นายก็ได้ไปแล้วนี่ไง แล้วดูเหมือนว่ากำลังจะได้อีกครั้ง".

"เฮียต้องการเบเป้ ตลอดชีวิต" น้ำเสียงแหบพร่าเปล่งออกมา ก่อนส่งเรียวลิ้นอุ่นชื้นไล่เลียลำคอระหงแผ่วเบา

"อี สกปรก เลียอยู่ได้เป็นหมาหรือไง" หี บังอาจมากเดี๋ยวลูเลย

"ใช่เป็นหมา เป็นหมาป่าที่หิวโหยมากด้วย"

ว่าจบบาสเตียนจับคนตัวเล็กพลิกขึ้นท่าคลานเข้า ขยับสะโพกเข้า-ออก ระคนกระหาย

"อ้อาา ปะ ไปหิวโหยมากจากไหนเนี่ย" ความเสียวชานเข้าเล่นงานชายหญิงทั้งคู่อีกครั้ง

"เฮียจะขย่มเบเป้ จนไม่กล้าปากดีเลยละ"

แรงอัดกระแทกแก่นกายส่งผลให้หน้าอกที่ใหญ่โตของหญิงสาวกระเพื่อมไปตามแรงส่งของช่วงล่างทั้งๆที่ภายในห้องนอนเปิดเครื่องปรับอากาศ แต่ร่างกายของชายหญิงทั้งคู่กลับร้อนรุ่ม เกิดเม็ดเหงื่อขึ้นตามโครงหน้าและร่างกายของทั้งสองคน

"อ้อาาา แค่นี้ก็เสียวรอน" แม้ว่าจะเจ็บปวดอยู่บ้างที่ถูกทารุณตั้งแต่ครั้งแรก

"เดี๋ยวได้เสียวกว่านี้แน่"

บาสเตียนโน้มใบหน้าคมคายมาใกล้หญิงสาวก่อนจับคอด้านหน้า
กระซกขึ้น มือหนาเลื่อนขึ้นจับปลายคางมันบังคับให้หญิงสาวมองดู
ภาพเคลื่อนไหวที่เราร้อนตรงหน้า

"เห็นเฮียไหม" หญิงสาวกัดกลีบปากล่างเบาๆ หลับตา

"หึ รับไม่ได้หรอก แต่ไม่ทันแล้ว เพราะคนที่เฮียกำลังข่มอยู่ เป็น
เมียเฮีย และเธอต้องยอมรับมันให้ได้"

บาสเตียนส่งริ้วลิ้นร้อนขึ้นไล่เลียลำคอระหง บังคับให้หญิงสาว
หันข้างก่อนโน้มใบหน้าคมคายกดจูบขยี้ริมฝีปากอย่างเร้าร้อนจนหญิง
สาวหายใจหอบหนักขณะที่สะโพกหนายังคงทำหน้าที่อย่างไม่ขาดตก
บกพร่อง

บาสเตียนปล่อยร่างหญิงสาวกดศีรษะจากทางด้านหลังให้ใบหน้า
สวดยาวนืดหมอนนุ่มใบใหญ่ แรงอัดกระแทกแก่ร่างกายเข้า-ออก เมื่อเห็น
ปลายทางสวรรค์อยู่ไม่ไกล

"อ่า "

บาสเตียนปล่อยเสียงครางออกมาเมื่อภายในกายสาวคับแน่นตอ
แก่ร่างกายใหญ่ ทำให้แก่กายที่กำลังเข้า-ออก กระตุกถี่ๆ

"ซัดดด ... ตอตเ็นฉิบ"

หญิงสาวไม่ยอมยกยอมรับนัก ว่ารสสัมผัสของบาสเตียนที่มอบให้
เธอมันทำให้เธอสุขสมอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน เธอหลงในรสสัมผัสของเขา
แต่ยังไม่พร้อมเปิดใจเพราะเขาคือคนที่เธอเกลียดชังมาแต่ไหนแต่ไร

พับ! พับ! พับ!

แรงอัดกระแทกของเขาทำให้เธอเสียวชานจนไรชนอ่อนตาม
ร่างกายลุกชูชัน ไม่เว้นแม้แต่ยอดปทุมถันสีชมพูระเรื่อที่กระพือไปตาม
แรงส่งของช่วงล่าง แม้เขาจะรุนแรงอยู่บ้าง แต่ความเจ็บปนเสียวที่เขามอบ
ให้เธออดไม่ได้ที่จะหลงไหล

เพียะ!!

มือหนาทะทบบันทึกท้ายของหญิงสาวขณะที่ยังถูกอัดแรงกระแทก
ทำให้เธอรู้สึกเจ็บ และเสียวในเวลาเดียวกัน

"คะ เค้ก ไหวแล้ว"

ภายในช่องทางรักคับแคบตอดรัดถั่ว ทั้งสองร่างกระตุกเกร็งพร้อม
กัน บาสเตียนไม่รอช้าที่จะกระซอกแซกเรียวกเล็กให้ขึ้นมา มือเล็กเอื้อม
สัมผัสหน้าขาแกร่งของชายหนุ่ม ส่วนมือหนาจับเอวคอดไว้มัน โหมแรง
ทั้งหมดที่มีอัดกระแทกแก่นกายเข้า-ออก ไม่ยั้งก่อนที่ทั้งเขาและเธอ
ปลดปล่อยสายธารน้ำรักออกมาพร้อมกัน

"อ้ายยยยยย / อัสสสสสส"

สองร่างยังคงกระตุกสองสามที บาสเตียนถอดแก่นกายออกจาก
กายสาวลึ้มตัวลงนอนหงายราวคนหมดเรี่ยวแรง ส่วนคนตัวเล็กลึ้มตัวลง
นอนข้างๆ ดังคนทีไรเรี่ยวแรงเช่นกัน

"กลับไปได้แล้ว" หญิงสาวเอ่ยขึ้นเพราะไม่อยากนอนร่วมเตียงกับ
คนที่เกลียดชัง

"อะไรกันเอาเฮียเสร็จก็ไล่เฮียเลยหรอ" ตะ เตียวนะ

"ฉันหรือเปล่าที่โดนเอาอะ นายอย่ามาพูดหมาๆ แบบนี้นะ และที่สำคัญนายข่มขืนฉัน"

หญิงสาวตะเบ็งเสียงใส่คนตัวโตที่นอนข้างๆ ชายหนุ่มจับท่อนแขน เรียวเล็กดึงเข้ามาให้อยู่ในอ้อมกอด

"เฮียจะรับผิดชอบเบปี่เอง" จ๊ับ!! ชายหนุ่มกดจูบลงขมับที่ข่มไป ด้วยเหงื่อของหญิงสาว

"ไม่จำเป็น ฉันไม่ได้อยากได้รับความรับผิดชอบอะไร โตๆกันแล้ว ไม่จำเป็นต้องมารับผิดชอบอะไร"

หญิงสาวไม่ได้ต้องการความรับผิดชอบอะไรจากเขา แล้วเธอก็ยังไม่รู้ด้วยว่าเธอต้องการอะไรจากเขาหรือเปล่า

"ไม่ต้องหรอกงั้นเบปี่ต้องรับผิดชอบเฮีย" เอ้า อีตาบ้า

"บ้าไรเงิ ฉันจะไปรับผิดชอบนายไฉ่ยังเงิ นายไม่ได้เป็นผู้เสียหายนะ" อีตาบ้า ไอ้หน้ามีน

"เฮียเสียน้ำ เสียหลายน้ำด้วย เบปี่รีดน้ำเฮียหมด รับผิดชอบมาเลย" สองท่อนแขนแกร่งกอดหญิงสาวไว้หลวมๆ

"พอเลย กลับไปได้แล้วนะ" พูดยังไม่ทันจบคำชายหนุ่มกดจูบลงปากบางแผ่วเบา

"Good Night Baby" เขาทำมินกอดหญิงสาวจนหลับไป

"ไอ้บ้านี่!!" เด็กพยายามแกะพันธนาการออกแต่ด้วยเรียวแรงแล้วไม่สามารถแกะออกได้เธอจึงผล็อยหลับไปในอ้อมกอดอบอุ่นของชายหนุ่ม

[06:00 AM.]

"อือออ ..." แสงแดดยามเช้าส่องเข้ากระทบใบหน้าสวยหวาน และใบหน้าคมคาย หญิงสาวตื่นขึ้นมาในอ้อมกอดอบอุ่นของชายหนุ่ม เธอค่อยๆเงยหน้าจ้องมองใบหน้าคมคาย

จ๊ับ!!

"Morning Baby" บาสเตียนกดจูบลงที่ปากอวบอิมก่อนกล่าว ทักทายหวานใจตรงหน้า

"นะ นะ นี่มันบ้าอะไรเนี่ย!!" เมื่อสติกลับมาหญิงสาวโวยวายลั่นจน แก้วหูชายหนุ่มแทบแตก

"รีบแต่งตัวเร็ววันนี้มีแถลงข่าวนะ"

ชายหนุ่มรีบอุ้มหญิงสาวเข้าไปอาบน้ำ ผมคงไม่ต้องพูดถึง สถานการณ์ในห้องน้ำนะ ว่าหวานใจของผมจะเกรี้ยวกราดขนาดไหน แต่ไม่เป็นไรเมียคนเดียวผมเอาอยู่ อยู่แล้ว

[โรงแรมหรูใจกลางเมือง]

"กรี๊ดดดดดดดดดดดดด"

"มะ มาแล้วว เขามากันแล้ว"

"เหมาะสมกันจริงๆ"

"เหมือนเจ้าหญิงกับเจ้าชายเลยนะ"

ผู้คนนับหมื่น นับแสน นักข่าวอีกหลายสำนัก และผู้คนทั่วโลกต่าง จับจ้องนักธุรกิจหนุ่มสาวคู่นี้ เพราะไม่ว่าจะเป็นธุรกิจที่สานต่อกันได้เป็น อย่างดี ความมีอิทธิพลของฝ่ายชาย

จนผู้คนสับสนว่าเขาเป็นนักธุรกิจหรือเป็นมาเฟียกันแน่ ความสวยของฝ่ายหญิง ฐานะ หน้าตา การศึกษา ทุกอย่างของทั้งคู่ช่างเข้ากันได้เป็นอย่างดี

ภาพชายหนุ่มมาดเข้มกับหญิงสาวสวยที่เดินควบกันเข้ามาภายในงานแถลงข่าวถูกจ้องมอง และจับภาพสวยงามทุกอิริยาบถ เป็นงานที่ทุกคนทั่วโลกต่างพูดถึง

"ทำไมต้องแต่งตัวโฉบเฉี่ยวนี้ ผัวเดินอยู่ข้างๆ เนี่ยต้องโฉบอะไรนักรหนา"

บาสเตียนบ่นออกมาเบาๆ เพียงให้ได้ยินแค่เธอกับเขา ก่อนส่ายหัวไปมาเพราะทะเลาะเรื่องการแต่งตัวของหญิงสาวมาตั้งแต่คอนโดแล้ว

"อย่าเข้าใจผิดนะคะเฮีย หนูยังไม่มีผัวค่ะ ขอโทษด้วย" หญิงสาวพูดขึ้นก่อนกระชับท่อนแขนแกร่งไว้นั่น ยิ้มสู้ล่อลวงสวยงาม

"เบบี๋รู้จักเฮียน้อยไปแล้ว"

บทที่ 9

"อย่าเข้าใจผิดนะคะเฮีย หนูยังไม่มีผัวค่ะ ขอโทษด้วย" หญิงสาวพูดขึ้นก่อนกระชับท่อนแขนแกร่งไว้แน่น ยิ้มสู้กล้องสวยงาม

"เบปู้รู้จักเฮียน้อยไปแล้ว" บาสเตียนกระตุกยิ้มร้ายกาจ ก่อนใช้ท่อนแขนแกร่งโอบรอบเอวบางไว้แน่นราวกลัวว่ากลัวเธอจะหายไป

"ปล่อยนะ ทำแบบนี้มันหน้าเกลียดเราไม่ได้เป็นอะไรกันนะ" หญิงสาวปรามด้วยน้ำเสียงแผ่วเบาเกรงว่าชายหนุ่มตรงหน้าจะทำอะไร ห่ามๆ ให้เธออับอาย

"แต่เมื่อคืนเบปู้ รีดน้ำเฮียจนเกือบหมดตัว ขนาดนั้นแล้วเรายังไม่ได้เป็นอะไรกันอีกเหรอ" บาสเตียนกระซิบตอบเลียนแบบหญิงสาวที่กระซิบปรามมาก่อนหน้านี้

ข้อศอกเล็กกระทุ้งเข้าหน้าท้องแกร่งของชายหนุ่มโดยผู้ถูกระทำยังไม่ทันตั้งตัว ทำให้ต้องหยุดเดินไปชั่วขณะ

"ແປບຈຶງຈາ"

บาสเตียนกระตุกยิ้มร้าย รีบเดินเข้าประชิดตัวหญิงสาว เขาใช้ท่อนแขนแกร่งโอบรอบเอวบางไว้แน่นขณะที่กำลังเดินเข้าไปภายในงานภาพที่ผู้คนนับหมื่น นับแสนได้เห็น ต่างมองเป็นภาพการหยอกล้อระหว่างหนุ่มสาวด้วยความรักใคร่ เป็นภาพที่ประทับใจของผู้คนที่พบเห็น

บาสเตียนถอดเสื้อสูทสีกรมเทาออกคลุมให้กับหญิงสาวเพราะไม่ถูกใจในรสนิยมการแต่งตัวของเธอนัก แม้ความจริงแล้วเธอจะดูสวยสง่าจนสะดุดตากับผู้ที่พบเห็น

ร่างบางอรชรกับชุดเครสสีบรอนที่เผยหน้าอกอวบอิม เธอเลือกรวมผมขึ้นปล่อยปอยผมลงเล็กน้อยแลดูมีเสน่ห์น่าค้นหา ลำคอขาวระหังกับใบหน้าสวยหวานเป็นเอกลักษณ์

"เห็นแล้วมันขัดใจเสียจริงๆ เลยว่ะใส่ไว้นะห้ามถอด ถ้าเบเป่ถอดออก เสียรับรองได้ว่าเบปีจะเดินไม่ได้เป็นอาทิตย์แน่!"

คำขู่ของบาสเตียนทำให้หญิงสาวจำต้องคลุมเสื้อสูทของเขาไว้ เพราะเธอไม่อยากให้ใครรับรู้ความสัมพันธ์ของเธอ และเขา แต่เธอยังไม่วายทำทนายอำนาจมืด ด้วยการไม่ติดกระดุมเสื้อสูท จงใจเผยหน้าอกอวบอิมขาวนวลแก่สาธารณชน

แต่หญิงสาวหารู้ไม่ว่าการที่ชายหนุ่มถอดเสื้อให้คลุมนั้นเป็นการบอกเป็นนัยๆ อยู่แล้วว่าเธอเป็นผู้หญิงของเขา

ยิ่งมองยิ่งสร้างความหงุดหงิด สายตาชายหนุ่มทั้งหลายจับจ้องอยู่ที่หน้าอกหน้าใจที่ถูกดันออกมาเผยให้เห็นความใหญ่โต

"ติดกระดุมเดี๋ยวนี้ นี่เป็นคำสั่ง" สุดทนแล้ว ชายหนุ่มรู้สึกหงวแฮนหญิงสาวจนแทบจะคลุ้มคลั่ง

"แค่นี้ยังน้อยนะ เดียวแค่จะจัดให้แจ่มแหมเลยเสียขาา~" หญิงสาวหัวเราะคิกคักเมื่อกลั่นแกล้งชายหนุ่มได้ ชายหนุ่มไม่รอช้า เขาใช้สันจมูกโค้งคลอเคลียลำคอขาวระหัง

โดยไม่สนใจผู้คนหรือแม้แต่แสงแฟลช ก่อนใช้น้ำเสียงแหบพร่า กระซิบแผ่วเบาให้ได้ยินกันแค่สองคน

"ก็เอสิ เฮียก็อยากทำมากกว่านี้เหมือนกัน"

"แกดูคุณบาสเตียนสิ น่ารักอะ มีคลอเคลียกันด้วย"

"ไม่ต้องสืบแล้วแกเขาคบกันแน่นอน"

"ฉันทักหักเธอเนี่ย แต่ถ้าคนนั้นเป็นคุณแค่ฉันทักขอมอถอยก็ได้นะ"

"สามีแห่งชาติ โดนงาไปแล้ว" หญิงสาวกลุ่มหนึ่งพูดคุยเรื่องการกระทำของคนทั้งคู่

เค้กหัวใจกระตุกวูบคาดไม่ถึงกับพฤติกรรมของบาสเตียนไม่คิดว่า เขาจะกล้ากระทำออกมามีหน้าตาเฉย

ปึก!!

"โอ้ยยย!!!"

หญิงสาวกระแทกสันรองเท้าเข้าเต็มเท้าแรงอย่างไม่แรงมากนัก เพื่อให้ชายหนุ่มผลุบหน้าออกจากลำคอระหง

"เบปี เฮียเจ๊บนะ!!" บาสเตียนไม่พูดเปล่า แต่เขากลับขบหน้าผากลงกับไหล่มนอดอ่อนหญิงสาว

"เอาหัวออกไปเดี๋ยวนี้นะ อย่ามาทำอะไรน่าเกลียด" หญิงสาวเอ่ย น้ำเสียงรุดโรฟีน แม้ใบหน้ายังคงยิ้มรับกับแสงแฟลช

"ไม่!! ทำไมเฮียต้องเอาออกด้วย" หน้อยยยยย

"อย่ามามีหน้าบาสเตียน !!"

"เรียกเฮียก่อนดิ แล้วเฮียจะเป็นเด็กดี" ริมฝีปากหนากระตุกยิ้มร้าย กาง ก่อนยกคิ้วข้างซ้ายขึ้นเป็นการยียวน บาสเตียนผละใบหน้าออก จู่มือหญิงสาวเข้านั่งที่โต๊ะแถวกลาง เมื่อนั่งลงชุดเดรสของหญิงสาวเผยความขาวเนียนออกมาตามรอยผ่าของชุด

"ไม่ผ่าให้ถึงหน้าท้องเลยละ ถ้าจะโชว์ขนาดนี้" ชายหนุ่มเอียงคอถามแผ่วเบาให้ได้ยินกันแค่สองคน

"โอ้ยยยย!!"

บาสเตียนส่งเสียงร้องเมื่อพิธีกรนำไมค์มาวางไว้ตรงหน้าพอดี ทำให้เสียงดังกังวานลั่น

"คิก คิก"

เป็นหญิงสาวที่ยกมือขึ้นปิดปากกลืนหัวเราะ เพราะเธอเป็นคนหยิกหน้าขาแกร่งของชายหนุ่มอย่างแรง บาสเตียนหันหน้าออกทำหน้าเคร่งขรึมเช่นเดิม ก่อนส่งมือหนาลูบไล้หน้าขาขาวนวลภายใต้โต๊ะแถวกลาง ทำให้ไรขนอ่อนของหญิงสาวลุกชูชัน

หัวใจดวงน้อยเต้นแรงจนกลัวว่าคนอื่นจะได้ยินเมื่อมือหนาซุกชนเข้าเขี่ยตั่งเกสรภายใต้แพนตีตัวบาง สร้างความกระสันให้เธอไม่น้อย

"อะ .. เอามือออกไปนะ อย่ามาทำรุ่มร่าม"

หญิงสาวเอียงคอพูดกับชายหนุ่มน้ำเสียงแผ่วเบา จังหวะเดียวกับที่ชายหนุ่มใช้สันจมูกโด้งสัมผัสกับพวงแก้มใส ทำให้พวงแก้มใสของหญิงสาวเกิดเปลี่ยนสีเป็นแดงระเรื่อ

"อ้าว คิดว่าเอียงให้หอม" ว่าจบบาสเตียนหันมาทำมาดเข้ม พยักหน้าบอกพิธีกรเป็นสัญญาณบ่งบอกว่าพร้อมแล้ว

ร้ายกาจจริงๆ ตาบ้านี้ บรรยาการภายในงานแถลงข่าวผ่านไป ด้วยดี

"คุณบาสเตียนกับคุณเค้ก สถานะตอนนี้เป็นอะไรกันหรือคะ" นักข่าวใจกล้าจากสำนักข่าวแห่งหนึ่งเอ่ยขึ้น บรรยาการภายในฮอลล์เงียบสงัด เพราะคนทุกผู้ล้วนลั่นคำตอบจากสองหนุ่มสาว

"เอ่อ คะ เค้กไม่ขอพูดเรื่องส่วนตัวนะคะ ต้องขอโทษด้วย" สิ้นสุดคำพูดหญิงสาวเสียงระเบ็งเซ็งแซ่ภายในฮอลล์เริ่มดังขึ้นอีกครั้ง หญิงสาวหัวใจเต้นร่วอย่างกับมันจะหลุดออกมาด้วยความเขินอายในคำถาม ขณะนี้เธอกับเขายังไม่ได้เป็นอะไรกันเลยทีเดียวซัก จะบอกว่าเป็นคนรักก็ไม่ใช่เพราะบาสเตียนยังไม่เคยแม้แต่จีบเธอเลย

ต่างกับชายหนุ่มที่หัวใจกระตุกจูบเจ็บปวดเหมือนมีคนมาเหยียบย้ำหัวใจแกร่งเล่นอย่างไม่ปราณี มือหนายังคงจับหน้าขานวลไว้ หัวใจดวงน้อยกระตุกจูบเมื่อชายหนุ่มฉกริมฝีปากหนาลงกระแทกปากบางอวบอิมต่อหน้าสาธารณชนอย่างอกอาจ มือหนาเลื่อนขึ้นประคองต้นคอหญิงสาว ส่งปลายลิ้นร้อนชื้นเข้าทักทายโพรงปากหวาน

"ผมก็ไม่ขอพูดเรื่องส่วนตัวเหมือนกัน" ทันทีที่ผละริมฝีปากออกจากปากบางอวบอิม บาสเตียนหันไปตอบคำถามนักข่าว แล้วจูบมือหญิงสาวเดินออกมาจากงาน

เพียะ!!! ใบหน้าคมคายหันไปตามแรงตบ

คู่กัด

Story by... นังหมูปีศาจ

"บาสเตียน นายทำบ้าอะไรเนี่ย" ทันทีที่ออกมาจากงานหญิงสาว
ตวาดเสียงดังใส่ชายหนุ่ม

"จูบเมียไป ไม่น่าถาม"

บทที่ 10

"บาสเตียน นายทำบ้าอะไรเนี่ย" ทันทีที่ออกมาจากงานหญิงสาว
หวาดเสียวดังใส่ชายหนุ่ม

"จูบเมียไป ไม่น่าถาม" ชายหนุ่มตอบโดยไม่ได้รู้สึกผิดกับการ
กระทำของตัวเองเลย

"หรืออยากให้ทำมากกว่านี้ละ" ชายหนุ่มโน้มใบหน้าคมคายลงตรง
ชอกคอระหงกระซิบแผ่วเบา

"เฮียหิว" ใบหน้าสวยงามพลันเปลี่ยนเป็นสีแดงระเรื่อเมื่อได้ยินคำ
ที่ชายหนุ่มเอ่ยออกมา

"เบบี เป็นอะไรคะ หน้าแดงเขียว" น้ำเสียงหยอกเย้า ทำให้หญิง
สาวหลุดจากภวังค์ความคิด

"ปะ ... เปล่า" เธอรู้สึกเงินอายเมื่ออยู่ๆ หัวสมองกลับนึกถึงความ
เร้าร้อนที่เขามอบให้เธอ

"ไปเถอะ เดี่ยวนักข่าวมา" สองมือสอดประสานเดินตรงไปที่
รถยนต์คันหรู

"จูบฉันขนาดนั้น ยังกลัวนักข่าวมาอีกเหรอ ป่านนี้ลงข่าวหน้าหนึ่ง
ไปแล้วมั้ง" หญิงสาวเอ่ยขึ้นเกมประชดประชันเล็กน้อย

"เฮียรับผิดขอการกระทำของเฮียได้" ภายในรถยนต์คันหรู สอง
มือแกร่งยกคนตัวเล็กขึ้นมาทาบทับหน้าตัก

บาสเตียนใช้มือข้างหนึ่งโอบรอบเอวบางหลวมๆ ขณะที่อีกข้างลูบไล้หน้าขาแผ่วเบา

"ไปเพนท์เฮาส์" บาสเตียนส่งลูกน้องที่นั่งตำแหน่งคนขับ

"เพนท์เฮาส์นายเหรือ ฉันทไมไปนะ จะกลับบ้าน" ชายหนุ่มกระตุกยืมร้าย มือไม้เริ่มซุกซนบีบเค้นหน้าอกหน้าใจใหญ่โตของหญิงสาว

"เฮียอยู่ที่ไหน ที่นั่นก็คือบ้านของเบบี๋ นะครับ"

"พูดบ้าอะไรเอามือออกไปเลยนะ" นอกจากชายหนุ่มจะไม่ทำตามแล้ว เขายังก้มศีรษะซุกใบหน้าคมคายกับหน้าอกหน้าใจที่แทบจะทะลักออกมาของหญิงสาว เรียวลั่นร้อนชื้นไล่เลียไปทั่วเนินอก

"อ๊าา~ ยะ หยุตนะ" ความเสียวซ่าที่เขาอบให้มันทำให้ร่างกายโอนอ่อนผ่อนตาม

"อืมม~"

ชายหนุ่มครางออกมาด้วยความพึงพอใจเมื่อหญิงสาวซบหน้าผกมนกับแผงคอหนา หอบหายใจรวรินราวกับคนจะขาดใจ

"ปะ ปล่อยเค้ก เค้กอยากกลับคอนโด เค้กเหนื่อย" หญิงสาววิงวอนหวังให้ชายหนุ่มหยุดการกระทำแม่หัวใจดวงน้อยยังคงสั่นไหวอยู่ก็ตาม

"ไปคอนโดเค้ก" ชายหนุ่มผละริมฝีปากอุ่นออกจากเงินหน้าอกขาวนวลส่งลูกน้องให้วนรถไปส่งหญิงสาว

"จูบเฮีย" ดวงตากลมโตเบิกโพลงอีกครั้งเมื่อน้ำเสียงดุตันของคนตรงหน้าเอ่ยขึ้น

"ถ้าเบปี้ ไม่ทำ เสียคิดว่าวันนี้ลูกน้องของเสียอาจจะได้เห็นหน้าสด
ก็ได้เนะ"

ระ ร้ายกาจ ในเมื่อมารรถเขาก็ต้องหาทางเอาตัวรอดแหละน่า ก็ได้
วะ จูบก็จูบ หึงสาวเม้มปากแน่น ก่อนปล่อยริมฝีปากอวบอ้อมสัมผัสกับริม
ฝีปากหนาแผ่วเบา เธอใช้เวลาสักพักส่งปลายลิ้นเล็กเข้าไปพัวพันกับปลาย
ลิ้นร้อนชื้น

"อืมม~" ชายหนุ่มครางออกแสดงถึงความพึงพอใจเธอและเขาต่าง
ใช้เวลาในการแลกกันมาตลอดทาง

"เออ อะแฮ่ม ... นายครับ ถึงแล้วครับ" พลุเอยขึ้นถึงแม้ชีวิตจะ
เสี่ยงเมื่อต้องขัดจังหวะผู้เป็นนายหญิงสาวรีบก้าวลงจากรถ และเดินเข้า
คอนโดตันที โดยไม่หันหลังกลับมามองคนที่มาส่ง เพียงเพื่อหวังเอาตัวรอด
แกร็ก~

ปัง!!!

ทันทีที่เปิดประตูมือหนาของใครบางคนก็ผลักประตูเข้ามาเต็มแรง

"ตามมาทำไม" หญิงสาวเอ่ยถามชายหนุ่มที่มาส่งเธอเมื่อครู่

"จะนอนกับเมีย" อีตาบ้า ทำไมถึงได้เห็นขนาดนี้ คนเขาอุตสาหะไม่
ไปด้วยก็ยังตามมา

"ไม่ได้!"

"ผ้าขนหนูอยู่ไหน เสียอยากอาบน้ำ"

"ออกไป!!" น้ำเสียงนุ่มกตต่ำของหญิงสาวแสดงถึงความไม่พอใจ

ชายหนุ่มเดินอย่างสามชุกเข้ามาหาหญิงสาว มือหนาจับใบหน้าสาวหวานให้เซิดขึ้น

"อย่าดี้อ" เขาเปล่งเสียงเรียบออกมาแผ่วเบา ก่อนอุ้มหญิงสาวขึ้นในท่าเจ้าสาว

หญิงสาวพยายามดิ้นดิ้นหวังให้หลุดออกจากพันธนาการ แต่ยิ่งดิ้นเขายิ่งโอบแน่นขึ้น "จู่ๆๆๆ เบบี ไม่อแงนะ ไปอาบน้ำกับเฮียดีกว่า ออกมาจะได้ทานข้าว"

"ไม่!! ออกไปจากห้องฉันได้แล้ว"

"เบบีครับ ถ้ายังดื้ออีก เฮียจะไม่อ่อนโยนแล้วนะ" หิ ไม่อ่อนโยน นายเคยอ่อนโยนกับฉันด้วยเหรอ

"ปล่อยฉันบาสเตียน" น้ำเสียงนุ่มกดต่ำ

"ได้!!"

สิ้นคำพูด ชายหนุ่มเดินเข้าห้องนอนโยนหญิงสาวลงเตียงอย่างแรง ถึงแม้ว่าเตียงจะนุ่มแต่ก็ไม่ใช่ว่าจะไม่เจ็บ น้ำตาใสเอ่อล้นออกมานอกดวงตากลมโต เมื่อชายหนุ่มกระชากเสื้อขาวของหญิงสาวให้เข้าใกล้ ทำให้ร่างกายของเธอถลไปตามแรงกระชาก

บาสเตียนรีบขึ้นคร่อมหญิงสาว รวบข้อมือเล็กตรึงไว้เหนือศีรษะ ด้วยมือแกร่งเพียงข้างเดียว ริมฝีปากหน้าขบเม้มยอดปทุมถันที่แข็งเป็นไตจนเห็นได้ชัด

"ปะ บาสเตียน อืมมม~" หญิงสาวเปลือยร่างเมื่อชายหนุ่มขบเม้มยอดปทุมถันที่นูนออกมานอกชุดเดรสสีสวย

"อย่าติดกับเฮีย เฮียไม่ชอบเด็กดี" น้ำเสียงแหบพร่าเอ่ยขึ้นขณะที่อีกมือกำลังปลดเนกไทสีดำ

ปึก! ปึก! ปึก!

สองมือเล็กทุบแผ่นหลังแกร่งทันทีที่ถูกปล่อยให้เป็นอิสระ ชายหนุ่มไม่รอช้าฉีกกระชากชุดเดรสราคาแพงออกจนขาดวิน

"อ้ายยยย แค็ก. แค็กยอมแล้ว แค็กไปอาบน้ำก่อนก็ได้"

"เฮียต้องดับไฟก่อน" ร่างกายกำยำร้อนเมื่อเห็นเธอเปลือยเปล่าอยู่ตรงหน้า ชายหนุ่มไม่รอช้ารีบปลดเปลื้องอารมณ์ของตัวเองออก ทำให้ตอนนี้ทั้งเขา และเธออยู่ในสภาพเปลือยเปล่า

บาสเตียนรวบข้อมือเล็กขึ้นเหนือศีรษะอีกครั้ง ริมฝีปากหนาฉกกระแทกริมฝีปากอวบอิมอย่างเร้าร้อน มือหนาลูบท้องน้อยหญิงสาวแผ่วเบา

"อืมม~" เขาครางในลำคอแสดงออกถึงความพึงพอใจที่หญิงสาวจูบสนองกลับมา

"อ้าา บะ บาสเตียน แค็กเสียวว"

หญิงสาวครางขึ้นทันที ที่ชายหนุ่มส่งนิ้วเรียวยาวเข้าสัมผัสกับดอกบัวตูม เสียงหอบหายใจของหญิงสาวยิ่งทำให้เขากระสันมากขึ้น

"จะติดกับเฮียอีกไหมครับ"

พูดจบบาสเตียนใช้เรียวลิ้นไล่เลียลำคอระหง ลงมาเนินอก ก่อนใช้ปากครอบครองยอดปทุมถันสีสวย ดูดคุนอย่างมูมมามขณะที่นิ้วเรียวยาว

ยังคงทำหน้าที่ลากขึ้นลง สร้างความริษญวนให้หญิงสาวอย่างมาก
มือหนาเปรอะเปื้อนไปด้วยเมือกใส ที่ร่างกายหญิงสาวผลิตออกมา

"บะ บาสเตียน เค้กไม่ไหวแล้ว เค้กเสีย" ชายหนุ่มจ้องมอง
ร่างกายที่บิดเร้าไปมาของหญิงสาว ก่อนจับหญิงสาวพลิกคว่ำในท่าคลาน
เข่า ฝ่ามือหนาฟาดไปที่บั้นท้ายองนามเต็มแรง ในขณะที่ปลายนิ้วยังคง
บ้ำเรอร้องสวาทอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง

ปลายหัวเห็ดถูไถ่ที่ติ่งเกสร ไปมา ชายหนุ่มจงใจกดหัวเห็ดลงไป
แล้วดึงออกหลายต่อหลายครั้ง กลายเป็นหญิงสาว ที่รู้สึกหงุดหงิดทุกครั้ง
ที่เขาดึงออก

"เบปี อยากได้อะไรครับ" บาสเตียนเอ่ยเสียงแหบพร่าถามหญิงสาว
ทั้งๆที่ตอนนี้เขาเองก็แทบจะไม่ไหวแล้ว

"อ๊าา~ คะ เค้ก คือ" เสียวซ่านเหลือเกิน

"ถ้าไม่พูดเสียไม่รู้หรอกระ" หญิงสาวเฝ้าปากแน่นก่อนเอ่ยคำขอ
อย่างลืมอาย

"เฮียขาาา เค้กอยากโดนเสียวกระแทกใจจะขาดอยู่แล้ว" ชายหนุ่ม
ยกยิ้มพึงพอใจ